

Dziennik Urzędowy L 344

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Legislacja

27 grudnia 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty 1
- ★ Rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE ⁽¹⁾ 15
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty 23
- ★ Decyzja nr 2113/2005/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. zmieniająca decyzję nr 2256/2003/WE celem przedłużenia na rok 2006 programu rozpowszechniania dobrych praktyk i monitorowania wdrażania technologii teleinformatycznych (ICT) ⁽¹⁾ 34
- ★ Dyrektywa 2005/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. uchylająca dyrektywę 90/544/EWG Rady w sprawie pasm częstotliwości wyznaczonych dla skoordynowanego wprowadzenia paneuropejskiego naziemnego publicznego radiowego systemu przywoławczego we Wspólnocie ⁽¹⁾ 38
- ★ Dyrektywa 2005/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. zmieniająca po raz dwudziesty drugi dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (ftalany w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci) 40
- ★ Dyrektywa 2005/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. zmieniająca dyrektywę 2000/14/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń ⁽¹⁾ 44

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2005/928/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 169,4-169,8125 MHz we Wspólnocie (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5503) ⁽¹⁾ 47

Sprostowanie

- ★ Sprostowanie do dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie (Dz.U. L 255 z 30.9.2005) 52

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

**ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 2110/2005 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 14 grudnia 2005 r.
w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 179 i 181a,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Praktyka bezpośredniego lub pośredniego wiązania udzielanej pomocy z zakupem towarów i usług za środki otrzymane w ramach tej pomocy w kraju udzielającym pomocy zmniejsza jej skuteczność i jest niezgodna z polityką popierania rozwoju w krajach ubogich. Odejście od wiązania pomocy nie powinno być traktowane jako cel sam w sobie, ale jako narzędzie dla wzmocnienia innych elementów walki z ubóstwem, takich jak własność, integracja regionalna i wzmocnianie potencjału, z naciskiem na wzmocnianie pozycji lokalnych i regionalnych dostawców towarów i usług w krajach rozwijających się.
- (2) W marcu 2001 r. Komitet Pomocy Rozwojowej (DAC) Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) przyjął „Zalecenie dotyczące odejścia od wiązania oficjalnej pomocy rozwojowej dla krajów najmniej rozwiniętych” ⁽³⁾. Państwa Członkowskie przyjęły to zalecenie, a Komisja uznała ideę tego zalecenia za wskazówkę dla pomocy wspólnotowej.

- (3) W dniu 14 marca 2002 r. Rada ds. Ogólnych obradująca jednocześnie z Radą Europejską w Barcelonie, przygotowując się do Międzynarodowej Konferencji na temat Finansowania Rozwoju, zwołanej na 18–22 marca 2002 r. w Monterrey, stwierdziła, że Unia Europejska będzie „wprowadzać w życie zalecenie DAC dotyczące niewiązania pomocy dla krajów najmniej rozwiniętych i kontynuować dyskusje na temat dalszego odchodzenia od wiązania pomocy bilateralnej. UE rozważy również podjęcie kroków zmierzających do dalszego odejścia od wiązania pomocy wspólnotowej, z jednoczesnym utrzymaniem istniejącego systemu preferencji cenowych w ramach UE-AKP”.
- (4) W dniu 18 listopada 2002 r. Komisja przyjęła komunikat dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Odejście od wiązania: czynnik zwiększający skuteczność pomocy”. Komunikat ten przedstawiał poglądy Komisji w tej sprawie, a także możliwe opcje wprowadzania w życie wspomnianego wyżej zobowiązania barcelońskiego w ramach systemu pomocy UE.
- (5) W Konkluzjach dotyczących odejścia od wiązania pomocy z dnia 20 maja 2003 r. Rada podkreśliła konieczność dalszego odchodzenia od wiązania pomocy wspólnotowej. Zgodziła się na warunki przedstawione we wspomnianym wyżej komunikacie i podjęła decyzję w sprawie proponowanych opcji.
- (6) W dniu 4 września 2003 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie powyższego komunikatu Komisji ⁽⁴⁾, w której odnotowana została potrzeba dalszego odejścia od wiązania pomocy wspólnotowej. W rezolucji tej poparto warunki określone w tym komunikacie i wyrażono zgodę na zaproponowane opcje. Podkreślono potrzebę dalszej dyskusji zmierzającej do większego ograniczenia wiązania pomocy w oparciu o dalsze badania i udokumentowane propozycje oraz dobitnie wezwano do „wyraźnego preferowania współpracy lokalnej i regionalnej, przy jednoczesnym nadaniu priorytetu – w ustalonej kolejności – dostawcom z państwa przyjmującego, sąsiednich państw rozwijających się oraz innych państw rozwijających się”, w celu wsparcia wysiłków krajów otrzymujących pomoc, zmierzających do wzmocnienia produkcji własnej na poziomie krajowym, regionalnym, lokalnym i rodzinnym, a także działań zmierzających do poprawy dostępności i dostępu do środków spożywczych oraz podstawowych usług odpowiadających miejscowym zwyczajom i systemom produkcji oraz handlu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 z 28.6.2005, str. 99.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 21 listopada 2005 r.

⁽³⁾ Raport OECD/DAC za rok 2001, 2002, Tom 3, Nr 1, str. 46.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 474.

(7) W celu określenia dostępu do wspólnotowej pomocy zagranicznej należy zwrócić uwagę na kilka elementów. Kryteria kwalifikujące określające dostęp osób są zawarte w art. 3. Reguły określające angażowanie ekspertów i pochodzenie dostaw i materiałów nabywanych przez osoby kwalifikujące się są zawarte odpowiednio w art. 4 i 5. Definicja i warunki wprowadzania w życie zasady wzajemności są zawarte w art. 6. Odstępstwa i ich zastosowanie są określone w art. 7. Przepisy szczególne dotyczące operacji finansowanych przez organizacje międzynarodowe lub organizacje regionalne, lub współfinansowanych przez państwa trzecie są określone w art. 8. Przepisy szczególne dotyczące pomocy humanitarnej są określone w art. 9.

(8) Dostęp do wspólnotowej pomocy zagranicznej jest określony w podstawowych aktach regulujących pomoc zagraniczną, w związku z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ (zwanym dalej rozporządzeniem finansowym). Zmiany dokonane przez to rozporządzenie w dostępie do pomocy wspólnotowej wymagają zmian we wszystkich tych aktach prawnych. Wszystkie zmiany podstawowych aktów prawnych mających tu zastosowanie są wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

(9) Przy udzielaniu zamówień w oparciu o instrumenty wspólnotowe należy zwrócić szczególną uwagę na poszanowanie międzynarodowych ustaleń z zakresu podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), np. konwencji dotyczących prawa zrzeszania się i rozwiązywania sporów zbiorowych, zniesienia pracy przymusowej, eliminacji dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, a także eliminowania pracy dzieci.

(10) Przy udzielaniu zamówień w oparciu o instrumenty wspólnotowe należy zwrócić szczególną uwagę na przestrzeganie następujących międzynarodowych konwencji z zakresu ochrony środowiska: Konwencja o ochronie różnorodności biologicznej z 1992 r., Protokół z Kartaginy o bezpieczeństwie biologicznym z 2000 r. oraz Protokół z Kioto do Konwencji Ramowej ONZ w sprawie zmian klimatu z 1997 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustala zasady dostępu przez zainteresowane strony do instrumentów pomocy zagranicznej Wspólnoty finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, wymienionych w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

Artykuł 2

Definicje

Dla interpretacji terminów używanych w niniejszym rozporządzeniu należy się odnieść do rozporządzenia finansowego i do rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾.

Artykuł 3

Kryteria kwalifikujące

1. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje finansowanych w ramach instrumentu wspólnotowego, jest otwarty dla wszystkich osób prawnych mających siedzibę w jednym z Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej, w jednym z oficjalnych krajach kandydujących, uznanych za takie przez Wspólnotę Europejską, lub jednym z Państw Członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

2. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje finansowanych w ramach instrumentów wspólnotowych o zasięgu tematycznym, zgodnie z definicją zawartą w części A załącznika I, jest otwarty dla wszystkich osób prawnych mających siedzibę w jednym z krajów rozwijających się, zgodnie z listą Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC) zawartą w załączniku II, a ponadto dla tych osób prawnych, które kwalifikują się na podstawie odpowiedniego instrumentu.

3. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje finansowanych w ramach instrumentów wspólnotowych o zasięgu geograficznym, określonych w części B załącznika I jest otwarty dla wszystkich osób prawnych mających siedzibę w jednym z krajów rozwijających się, zgodnie z listą OECD/DAC zawartą w załączniku II, i które są wyraźnie wymienione jako kwalifikujące się, a ponadto dla tych osób prawnych, które są już określone jako kwalifikujące się na podstawie odpowiedniego instrumentu.

4. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje finansowanych w ramach instrumentów wspólnotowych jest otwarty dla wszystkich osób prawnych mających siedzibę w którymkolwiek kraju poza wymienionymi w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, pod warunkiem że na podstawie art. 6 został ustalony wzajemny dostęp do ich pomocy zagranicznej.

5. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje finansowanych w ramach instrumentów wspólnotowych jest otwarty dla organizacji międzynarodowych.

6. Powyższe pozostaje bez uszczerbku dla udziału kategorii organizacji, które mogą zostać zakwalifikowane do jakiejkolwiek umowy, oraz nie ma wpływu na przepisy stanowiące odstępstwo, przewidziane w art. 114 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1261/2005 (Dz.U. L 201 z 2.8.2005, str. 3).

Artykuł 4**Eksperci**

Wszyscy eksperci zaangażowani przez oferentów, jak określono w art. 3 i 8, nie podlegają żadnym ograniczeniom w kwestii obywatelstwa. Niniejszy artykuł nie stanowi uszczerbku dla wymogów jakościowych i finansowych określonych w przepisach wspólnotowych dotyczących zamówień publicznych.

Artykuł 5**Reguły pochodzenia**

Wszelkie dostawy i materiały zakupione w ramach umowy finansowanej z instrumentów Wspólnoty muszą pochodzić ze Wspólnoty lub kraju kwalifikującego się na podstawie art. 3 i 7 niniejszego rozporządzenia. Do celów niniejszego rozporządzenia pojęcie „pochodzenie” jest określone w odpowiednich przepisach Wspólnoty dotyczących pochodzenia dla potrzeb celnych.

Artykuł 6**Wzajemność wobec państw trzecich**

1. Wzajemny dostęp do pomocy zagranicznej Wspólnoty zapewnia się krajowi, który spełnia warunki określone w art. 3 ust. 4, ilekroć taki kraj zapewnia kwalifikowanie się na równych zasadach Państwom Członkowskim i zainteresowanemu krajowi otrzymującemu pomoc.

2. Zapewnienie wzajemnego dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty opiera się na porównaniu między UE a innymi udzielającymi pomocy i następuje na poziomie sektorowym, zgodnie z kategoriami określonymi przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD, lub krajowym, niezależnie od tego, czy dany kraj udziela pomocy czy ją otrzymuje. Decyzja o przyznaniu takiej wzajemności krajowi udzielającemu pomocy opiera się na przejrzystości, spójności i proporcjonalności pomocy przyznawanej przez ten kraj, zarówno pod względem jakości, jak i wielkości pomocy.

3. Wzajemny dostęp do pomocy zagranicznej Wspólnoty ustala się na podstawie konkretnej decyzji dotyczącej danego kraju lub danej grupy regionalnej krajów. Taką decyzję przyjmuje się zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾ na podstawie procedur dotyczących danego instrumentu i przez odpowiedni komitet związany z tym instrumentem. Prawo Parlamentu Europejskiego do regularnego otrzymywania informacji, stosownie do art. 7 ust. 3 tej decyzji, jest w pełni przestrzegane. Taka decyzja obowiązuje przez okres co najmniej jednego roku.

4. Wzajemny dostęp do pomocy zagranicznej Wspólnoty w krajach najmniej rozwiniętych określonych w załączniku II przyznaje się automatycznie państwom trzecim wymienionym w załączniku III.

5. W ramach procedury opisanej w ust. 1, 2 i 3 przeprowadza się konsultacje z krajami otrzymującymi pomoc.

Artykuł 7**Odstępstwa od kryteriów kwalifikujących i reguł pochodzenia**

1. W należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach Komisja może rozszerzyć uprawnienia na osoby prawne z państw niekwalifikujących się na podstawie art. 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

2. W należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach Komisja może zezwolić na zakup dostaw i materiałów pochodzących z krajów niekwalifikujących się na podstawie art. 3.

3. Odstępstwa na podstawie ust. 1 i 2 mogą być uzasadnione niedostępnością produktów i usług na rynkach krajów, o których jest mowa, koniecznością natychmiastowego działania lub tym, że stosowanie kryteriów kwalifikacji uniemożliwiłoby realizację projektu, programu lub działania, lub znacznie utrudniłoby ich realizację.

Artykuł 8**Operacje, w których biorą udział instytucje międzynarodowe lub obejmujące współfinansowanie**

1. We wszystkich przypadkach gdy fundusze Wspólnoty są wykorzystywane w operacjach przeprowadzanych przez organizacje międzynarodowe, uczestnictwo w odpowiednich procedurach umownych powinno być otwarte dla wszystkich osób prawnych, które kwalifikują się na podstawie artykułu 3, a także dla wszystkich osób prawnych, które kwalifikują się zgodnie z regulaminem takiej organizacji. Należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie równego dostępu wszystkim krajom udzielającym pomocy. Takie same reguły dotyczą dostaw, materiałów i ekspertów.

2. We wszystkich przypadkach gdy fundusze Wspólnoty są wykorzystywane w operacjach współfinansowanych przez państwo trzecie, pod warunkiem zapewnienia wzajemności zgodnie z art. 6, lub przez organizację regionalną albo Państwo Członkowskie, uczestnictwo w odpowiednich procedurach zawierania umów jest otwarte dla wszystkich osób prawnych, które kwalifikują się na podstawie art. 3, a także dla wszystkich osób prawnych kwalifikujących się na mocy przepisów tego państwa trzeciego, organizacji regionalnej lub Państwa Członkowskiego. Takie same reguły dotyczą dostaw towarów, materiałów i ekspertów.

3. W odniesieniu do operacji pomocy żywnościowej zastosowanie niniejszego artykułu ograniczone jest do operacji nagłych.

Artykuł 9**Pomoc humanitarna i organizacje pozarządowe**

1. Przepisy art. 3 nie mają zastosowania do kryteriów kwalifikacji ustalonych dla wyboru beneficjentów dotacji w przypadku pomocy humanitarnej w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/96 z 20 czerwca 1996 r. w sprawie pomocy humanitarnej ⁽²⁾, a także w przypadku pomocy dostarczanej bezpośrednio przez organizacje pozarządowe w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1658/98 z dnia 17 lipca 1998 r. w sprawie współfinansowania działań wraz z europejskimi pozarządowymi organizacjami ds. rozwoju w dziedzinach dotyczących krajów rozwijających się ⁽³⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 213 z 30.7.1998, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

2. Do beneficjentów tych dotacji stosuje się zasady ustalone w niniejszym rozporządzeniu, w przypadku gdy prowadzenie akcji humanitarnej przy wykorzystaniu środków pomocowych i dostarczenie pomocy bezpośrednio przez organizacje pozarządowe w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1658/98 wymaga udzielenia zamówienia publicznego.

Artykuł 10

Poszanowanie zasad podstawowych i wzmacnianie rynków lokalnych

1. W celu przyspieszenia eliminacji ubóstwa w drodze propagowania lokalnych możliwości rozwoju oraz działań rynkowych i nabywczych, zwraca się szczególną uwagę na przetargi na poziomie lokalnym i regionalnym w krajach partnerskich.

2. Oferenci, którym udzielono zamówienia, przestrzegają międzynarodowych norm z zakresu podstawowych standardów pracy, np. podstawowych standardów pracy MOP, konwencji dotyczących prawa zrzeszania się i rozwiązywania sporów zbiorowych, zniesienia pracy przymusowej, eliminacji dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, a także eliminowania pracy dzieci.

3. Dostęp krajów rozwijających się do pomocy zagranicznej Wspólnoty umożliwia się poprzez każdą stosowną pomoc techniczną.

Artykuł 11

Wykonanie rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie zmienia i reguluje odpowiednie części wszystkich istniejących instrumentów wspólnotowych wymienionych w załączniku I. Komisja zmienia od czasu do czasu załączniki II–IV do niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia wszelkich zmian wprowadzonych w tekstach OECD.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 grudnia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
C. CLARKE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W wymienionych niżej instrumentach Wspólnoty wprowadza się następujące zmiany:

CZĘŚĆ A – Instrumenty Wspólnoty o zakresie tematycznym

- 1) rozporządzenie (WE) nr 1568/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie pomocy w zwalczaniu chorób związanych z ubóstwem (HIV/AIDS, gruźlicy i malarii) w krajach rozwijających się ⁽¹⁾:

— w art. 5 ust. 3 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— art. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.

2. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- 2) rozporządzenie (WE) nr 1567/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie pomocy w odniesieniu do polityk oraz działań i praw dotyczących zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w krajach rozwijających się ⁽²⁾:

— w art. 5 ust. 3 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— art. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.

2. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 6.9.2003, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 6.9.2003, str. 1.

- 3) rozporządzenie (WE) nr 1724/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 2001 r. dotyczące działań przeciwko minom przeciwpiechotnym w krajach rozwijających się ⁽¹⁾:

— art. 4 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (²).

(¹) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— w art. 8 ust. 2 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- 4) rozporządzenie (WE) nr 2493/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 listopada 2000 r. w sprawie środków mających na celu wspieranie pełnej integracji wymiaru środowiskowego w procesie rozwoju krajów rozwijających się ⁽²⁾:

— w art. 5 ust. 3 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (³).

(¹) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— art. 8 ust. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„8. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

— art. 8 ust. 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„9. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- 5) rozporządzenie (WE) nr 2494/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 listopada 2000 r. w sprawie środków promocji ochrony i trwałej gospodarki lasami tropikalnymi i innymi lasami w krajach rozwijających się ⁽³⁾:

— w art. 6 ust. 3 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (³).

(¹) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— artykuł 9 ust. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„8. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 288 z 15.11.2000, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 15.11.2000, str. 6.

— artykuł 9 ust. 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„9. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- 6) rozporządzenie Rady (WE) nr 975/1999 z 29 kwietnia 1999 r. ustanawiające wymogi wprowadzania w życie działań współpracy na rzecz rozwoju, które przyczyniają się do realizacji ogólnego celu rozwijania i konsolidacji demokracji i państwa prawa oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności ⁽¹⁾:

— artykuł 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 5

Uprawnienie do udziału w umowach jest określone zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich, zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— artykuł 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

1. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.

2. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia oraz odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- 7) rozporządzenie Rady (WE) nr 2836/98 z 22 grudnia 1998 r. w sprawie włączenia spraw płci do współpracy na rzecz rozwoju ⁽²⁾:

— w art. 5 ust. 4 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— artykuł 7 ust. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„6. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

— artykuł 7 ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2240/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 30.12.1998, str. 5. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

- 8) rozporządzenie (WE) nr 1658/98 Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lipca 1998 r. w sprawie współfinansowania działań wraz z europejskimi pozarządowymi organizacjami ds. rozwoju w dziedzinach dotyczących krajów rozwijających się ⁽¹⁾:

— artykuł 3 ust. 1 tiret drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„—Mają swoją siedzibę w państwie uprawnionym i siedziba ta musi być głównym ośrodkiem decyzyjnym w odniesieniu do współfinansowanych działań, na podstawie rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— artykuł 3 ust. 1 tiret trzecie otrzymuje następujące brzmienie:

„—Większa część finansowania musi pochodzić z państwa uprawnionego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2110/2005.”

— w art. 3 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:

„3. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- 9) rozporządzenie Rady (WE) nr 2046/97 z dnia 13 października 1997 r. w sprawie współpracy Północ-Południe w kampanii przeciwko narkotykom i narkomanii ⁽²⁾:

— artykuł 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 5

Partnerami tej współpracy, kwalifikującymi się do otrzymania pomocy finansowej na mocy niniejszego rozporządzenia, są organizacje regionalne i międzynarodowe, w szczególności UNDCP, organizacje pozarządowe, krajowe, regionalne i lokalne urzędy i agencje, organizacje gminne, instytucje oraz podmioty publiczne. Uprawnienie do udziału w umowach jest określone zgodnie z kryteriami kwalifikującymi, a także odstępstwami od nich, zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— w art. 6 ust. 5 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach zawierania umów za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

— artykuł 9 ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich, zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

— artykuł 9 ust. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„8. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 30.7.1998, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽²⁾ Dz.U. L 287 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

- 10) rozporządzenie Rady (WE) nr 2258/96 z dnia 22 listopada 1996 r. w sprawie działań na rzecz rehabilitacji i odbudowy krajów rozwijających się ⁽¹⁾:

— w art. 4 ust.4 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— artykuł 6 ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

— artykuł 6 ust. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„8. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- (11) rozporządzenie Rady (WE) nr 1292/96 z 27 czerwca 1996 r. w sprawie polityki pomocy żywnościowej i zarządzania pomocą żywnościową oraz działań specjalnych w celu wspierania bezpieczeństwa żywnościowego ⁽²⁾:

— artykuł 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

1. Kraje kwalifikujące się do pomocy wspólnotowej w ramach działań prowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia zostały wymienione w Załączniku. W związku z tym pierwszeństwo zostaje przyznane najbardziej ubogim grupom ludności oraz krajom o niskim dochodzie z poważnymi niedostatkami żywności.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może zmienić tę listę.

Uprawnienie do udziału w umowach jest określone zgodnie z kryteriami kwalifikacyjnymi oraz odstępstwami od nich, zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).

2. Organizacje pozarządowe o charakterze niezarobkowym, kwalifikujące się do bezpośredniego lub pośredniego finansowania wspólnotowego na wykonanie działań na mocy niniejszego rozporządzenia, muszą spełniać następujące kryteria:

- a) jeśli są organizacjami pozarządowymi, muszą być samodzielnymi organizacjami w kraju kwalifikującym się na mocy prawa obowiązującego w tym kraju;
- b) muszą posiadać siedzibę w kraju kwalifikującym się. Ta siedziba musi być rzeczywistym ośrodkiem decyzyjnym dla wszystkich działań współfinansowanych;
- c) muszą wykazać, że potrafią skutecznie przeprowadzać działania pomocy żywnościowej; w szczególności poprzez:
 - potencjał w zakresie zarządzania administracyjnego i finansowego,
 - potencjał techniczny i logistyczny do obsługi proponowanego działania,
 - wyniki działań realizowanych przez odpowiednie organizacje pozarządowe przy finansowaniu ze strony Wspólnoty lub ze strony Państw Członkowskich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 28.11.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 5.7.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

- doświadczenie w dziedzinie pomocy żywnościowej i bezpieczeństwa żywnościowego,
 - obecność w kraju otrzymującym pomoc oraz wiedzę na temat tego kraju lub krajów rozwijających się;
- d) muszą podjąć się spełnienia warunków ustanowionych przez Komisję dotyczących podziału pomocy żywnościowej.

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

- w art. 10 ust. 2 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- artykuł 11 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Produkty uruchamiane są w kraju otrzymującym pomoc lub w jednym z krajów rozwijających się (wymienionych w Załączniku), w miarę możliwości należących do tego samego regionu geograficznego, co kraj otrzymujący pomoc. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- w art. 11 skreśla się ust. 3,
- w art. 11 ust. 4 otrzymuje oznakowanie ust. 3,
- w art. 17 tiret pierwsze otrzymuje następujące brzmienie:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

CZĘŚĆ B – Instrumenty wspólnotowe o zakresie geograficznym

- 12) rozporządzenie (WE) nr 257/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 stycznia 2001 r. dotyczące wdrażania środków wspierania rozwoju gospodarczego i społecznego w Turcji ⁽¹⁾:

- w art. 5 ust. 5 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie dodatkowo reguluje rozporządzenie (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).”

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

- w art. 6 ust. 7 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia dodatkowo określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- w art. 6 ust. 8 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia dodatkowo określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 9.2.2001, str. 1.

- 13) rozporządzenie (WE) nr 2130/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 października 2001 r. w sprawie działań na rzecz pomocy przesiedleńcom w rozwijających się krajach Azji i Ameryki Łacińskiej ⁽¹⁾:

— w art. 7 ust. 3 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie dodatkowo reguluje rozporządzenie (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— artykuł 10 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Pomoc wspólnotowa jest dostępna dla partnerów, których główna siedziba mieści się w państwie uprawnionym do otrzymania pomocy wspólnotowej na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2110/2005, pod warunkiem że siedziba ta jest faktycznym ośrodkiem kierującym działalnością gospodarczą danego partnera. W wyjątkowych przypadkach siedziba ta może mieścić się w innym państwie trzecim.”

— w art. 13 ust. 1 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia dodatkowo określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

— w art. 13 ust. 2 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia dodatkowo określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005.”

- 14) rozporządzenie (WE) nr 1726/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie współpracy na rzecz rozwoju z Afryką Południową ⁽²⁾:

— artykuł 7 ust. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„6. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych podstawie niniejszego rozporządzenia określa się zgodnie z kryteriami kwalifikującymi oraz odstępstwami od nich zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

— artykuł 7 ust. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr. 2110/2005”

- 15) rozporządzenie Rady (WE) nr 1734/94 z dnia 11 lipca 1994 r. w sprawie współpracy finansowej i technicznej z Zachodnim Brzegiem Jordanu i Strefą Gazy ⁽³⁾:

— w art. 2 ust. 4 dodaje się zdanie w następującym brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie dodatkowo reguluje rozporządzenie (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 31.10.2001, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 107/2005 (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 4.8.2000, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1934/2004 (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1994, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 669/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 1).

ZAŁĄCZNIK II

Lista krajów otrzymujących pomoc ustalona przez Komitet Pomocy Rozwojowej na dzień 1 stycznia 2003 r.

Część I: Kraje i terytoria rozwijające się (pomoc publiczna na rzecz rozwoju)					Część II: Kraje i terytoria w okresie przejściowym (pomoc publiczna)	
Kraje najmniej rozwinęte	Inne kraje o niskim dochodzie (DNB na mieszkańca < 745 USD w 2001 r.)	Kraje o średnim do- chodzie, dolna część (DNB na mieszkańca 746–2 975 USD w 2001 r.)	Kraje o średnim do- chodzie, górna część (DNB na mieszkańca 2 976–9 205 USD w 2001 r.)	Kraje o wysokim dochodzie (DNB na mieszkańca > 9 206 USD w 2001 r.)	Kraje Europy Centralnej i Wschodniej/Nowe niepodległe państwa byłego Związku Radzieckiego	Kraje i terytoria bardziej rozwinięte
Afganistan Angola Bangladesz Benin Bhutan Burkina Faso Burundi Czad Dżibouti Erytrea Etiopia Gambia Gwinea Gwinea-Bissau Gwinea Równikowa Haiti Jemen Kambodża Kiribati Komory Kongo, Rep. Dem. Laos Lesotho Liberia Madagaskar Malawi Malediwy Mali Mauretania Mozambik Myanmar Nepal Niger Rwanda Salomona, Wyspy Samoa Senegal Sierra Leone Somalia Sudan Środkowoafrykań- ska, Republika Świętego Tomasza i Książęca, Wyspy Tanzania Timor Wschodni Togo Tuvalu Uganda Vanuatu Zambia Zielonego Przylądka, Wyspy	Armenia (*) Azerbejdżan (*) Ghana Gruzja (*) Indie Indonezja Kamerun Kenia Kirgiska, Rep. (*) Kongo, Rep. Korea, Rep. Dem. Mołdowa (*) Mongolia Nikaragua Nigeria Pakistan Papua-Nowa Gwinea Tadżykistan (*) Uzbekistan (*) Wietnam Wybrzeże Kości Słoniowej Zimbabwe	Afryka Południo- wa Albania (*) Algieria Autonomia Palestyńska Belize Boliwia Bośnia i Hercego- wina Chiny Dominikana Egipt Ekwador Fidżi Filipiny Gujana Gwatemala Honduras Irak Iran Jamajka Jordania Kazachstan (*) Kolumbia Kuba Macedonia (była Republika Jugosło- wiańska) Maroko Marshalla, Wyspy Mikronezja, Państwa stowarzy- szone Namibia Niue Paragwaj Peru Serbia i Czarnogó- ra Sri Lanka St-Vincent & Grenadina Surinam Swaziland Syria Tajlandia Tokelau (**) Tonga Tunezja Turcja Turkmenistan (*) Wallis i Futuna (**)	Botswana Brazylia Chile Chorwacja Cooka, Wyspy Dominika Gabon Grenada Kostaryka Liban Malezja Mauritius Mayotte (**) Nauru Panama Św. Heleny i (**) Św. Łucji, Wyspy Wenezuela	Bahrajn	Białoruś (*) Bułgaria (*) Estonia (*) Litwa (*) Łotwa (*) Polska (*) Republika Cze- ska (*) Republika Słowac- ka (*) Rosja (*) Rumunia (*) Ukraina (*) Węgry (*)	Antyle Holender- skie (*) Aruba (**) Bahama Bermudy (**) Brunei Cypr Dziewicze Wyspy (Wielka Brytania) (**) Falklandy (**) Gibraltar (**) Hongkong, Chi- ny (**) Izrael Kajmany (**) Katar Korea Kuwejt Libia Makao (**) Malta Nowa Kaledonia (**) Polinezja Francu- ska (**) Singapur Słowenia Taipei chińskie Zjednoczone Emiraty Arabskie

(*) Kraje Europy Centralnej i Wschodniej i nowe państwa niepodległe byłego Związku Radzieckiego.

(**) Terytorium.

ZAŁĄCZNIK III

LISTA CZŁONKÓW KOMITETU POMOCY ROZWOJOWEJ OECD

Australia, Austria, Belgia, Kanada, Dania, Komisja Europejska, Finlandia, Francja, Niemcy, Grecja, Irlandia, Włochy, Japonia, Luksemburg, Niderlandy, Nowa Zelandia, Norwegia, Portugalia, Hiszpania, Szwecja, Szwajcaria, Zjednoczone Królestwo, Stany Zjednoczone Ameryki.

ZAŁĄCZNIK IV

Wyjątki z Zalecenia w sprawie odejścia od wiązania pomocy rozwojowej dla krajów najmniej rozwiniętych przedstawione przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC) w marcu 2001 r.

II. Wprowadzenie w życie**a) Zasięg**

7. Odejście od wiązania pomocy jest procesem skomplikowanym. Konieczne jest stosowanie różnych strategii w odniesieniu do różnych kategorii zagranicznej pomocy rozwojowej, tak więc działania członków odnośnie do wprowadzania w życie zalecenia będą się różnić, jeśli chodzi o ich zakres i harmonogram. Mając to na uwadze, członkowie DAC w możliwie największym zakresie odejdą od wiązania zagranicznej pomocy rozwojowej dla krajów najmniej rozwiniętych, zgodnie z kryteriami i procedurami określonymi w niniejszym zaleceniu:
- i) członkowie DAC zgadzają się na odejście od wiązania pomocy dla krajów najmniej rozwiniętych, począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r., w następujących dziedzinach: wsparcie dla bilansu płatniczego i dostosowań strukturalnych; umorzenie długów; pomoc dla programów sektorowych i wielosektorowych; pomoc dla projektów inwestycyjnych; pomoc dla importu i towarów; kontrakty dotyczące usług handlowych oraz zagraniczna pomoc rozwojowa dla organizacji pozarządowych w zakresie działań związanych z zamówieniami publicznymi;
 - ii) w zakresie współpracy technicznej dotyczącej inwestycji i niezależnej współpracy technicznej uznaje się, że na politykę członków DAC będzie miało wpływ znaczenie utrzymania poczucia zaangażowania narodowego w kraju udzielającym pomocy, równoległe z dążeniem do wykorzystania ekspertyzy istniejącej w kraju partnerskim, biorąc jednocześnie pod uwagę cele i zasady niniejszego zalecenia. Niezależna współpraca finansowa nie jest przedmiotem niniejszego zalecenia;
 - iii) jeśli chodzi o pomoc żywnościową, uznaje się, że na politykę członków DAC będą miały wpływ dyskusje i umowy zawierane na innych forach międzynarodowych, zajmujących się dostarczaniem pomocy żywnościowej, biorąc jednocześnie pod uwagę cele i zasady niniejszego zalecenia.
8. Niniejsze zalecenie nie dotyczy działań, których wartość nie przekracza 700 000 SDR (130 000 SDR w przypadku współpracy technicznej dotyczącej inwestycji).
-

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 2111/2005 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 14 grudnia 2005 r.****w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomicznego-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działanie Wspólnoty w dziedzinie transportu lotniczego powinno mieć na celu w pierwszej kolejności zapewnienie wysokiego poziomu ochrony pasażerów przed zagrożeniem bezpieczeństwa. Ponadto należy w pełni uwzględnić ogólne wymagania dotyczące ochrony konsumentów.
- (2) W celu zapewnienia jak największej przejrzystości, pasażerom powinien być udostępniany wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych, którzy nie spełniają odpowiednich wymagań bezpieczeństwa. Ten wspólnotowy wykaz powinien być sporządzany w oparciu o wspólne kryteria ustanowione na poziomie Wspólnoty.
- (3) Przewoźnicy lotniczy wpisani do wspólnotowego wykazu powinni podlegać zakazowi wykonywania przewozów. Zakaz wykonywania przewozów objęty wpisem do wspólnotowego wykazu powinien mieć zastosowanie do całości terytorium Państw Członkowskich, do którego stosuje się Traktat.
- (4) Przewoźnicy lotniczy, którzy nie posiadają praw przewozowych w jednym lub więcej Państw Członkowskich, mogą mimo to wykonywać loty do i ze Wspólnoty, gdy ich statek powietrzny, z załogą lub bez załogi, jest wydzierżawiony przez przedsiębiorstwa posiadające takie prawa. Należy przewidzieć stosowanie zakazu wykonywania przewozów objętego wpisem do wspólnotowego wykazu również do takich przewoźników lotniczych, gdyż w przeciwnym wypadku przewoźnicy ci mogliby wykonywać przewozy we Wspólnocie nawet wtedy, gdyby nie spełniali odpowiednich norm bezpieczeństwa.
- (5) Przewoźnik lotniczy podlegający zakazowi wykonywania przewozów mógłby otrzymać pozwolenie na korzystanie z praw przewozowych przy użyciu statku powietrznego, będącego przedmiotem dzierżawy załogowej („wet lease”) od przewoźnika lotniczego nie podlegającego zakazowi wykonywania przewozów, pod warunkiem że spełnione są odpowiednie normy bezpieczeństwa.

- (6) Procedura uaktualniania wspólnotowego wykazu powinna umożliwiać szybkie podejmowanie decyzji, tak aby pasażerowie w transporcie lotniczym otrzymywali odpowiednie i aktualne informacje w zakresie bezpieczeństwa oraz aby zagwarantować, że przewoźnicy lotniczy, którzy skorygowali niedociągnięcia w zakresie bezpieczeństwa, zostaną jak najszybciej wykreśleni ze wspólnotowego wykazu. Równocześnie procedury powinny uwzględniać poszanowanie prawa przewoźników lotniczych do obrony i nie naruszać umów i konwencji międzynarodowych, których stronami są Państwa Członkowskie lub Wspólnota, w szczególności Konwencji z Chicago o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z 1944 r. Środki wykonawcze w sprawach proceduralnych, które zostaną przyjęte przez Komisję, powinny szczególnie zaspokajać te wymogi.
- (7) Jeżeli na przewoźnika lotniczego został nałożony zakaz wykonywania przewozów, powinno zostać podjęte odpowiednie działanie zmierzające do udzielenia mu wsparcia w korygowaniu niedociągnięć, które były powodem nałożenia tego zakazu.
- (8) W wyjątkowych przypadkach Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do podejmowania środków jednostronnych. W nagłych przypadkach i w obliczu nieprzewidzianego problemu w zakresie bezpieczeństwa, Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość natychmiastowego nałożenia zakazu wykonywania przewozów w odniesieniu do ich własnego terytorium. Ponadto w przypadku gdy Komisja postanowiła nie umieszczać przewoźnika lotniczego we wspólnotowym wykazie, Państwa Członkowskie powinny mieć także możliwość nałożenia lub utrzymania zakazu wykonywania przewozów ze względu na problem w zakresie bezpieczeństwa, który nie występuje w innych Państwach Członkowskich. Państwa Członkowskie powinny korzystać z tych możliwości w ograniczonym zakresie, uwzględniając przy tym interesy wspólnotowy i dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska w zakresie bezpieczeństwa lotniczego. Ograniczenie to powinno pozostawać bez uszczerbku dla art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego ⁽³⁾ oraz art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 28 września 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 listopada 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 grudnia 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2871/2000 (Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 47).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 240 z 7.9.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1701/2003 (Dz.U. L 243 z 27.9.2003, str. 5).

- (9) Informacje dotyczące bezpieczeństwa przewoźników lotniczych powinny zostać opublikowane w sposób zapewniający skuteczność przekazu, na przykład za pośrednictwem Internetu.
- (10) Aby konkurencyjna struktura transportu lotniczego przyniosła możliwie największe korzyści przedsiębiorstwom i pasażerom, ważne jest, aby konsumenci otrzymywali niezbędne informacje umożliwiające im dokonywanie świadomych wyborów.
- (11) Tożsamość przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych faktycznie wykonujących przewóz jest informacją o zasadniczym znaczeniu. Jednakże konsumenci zawierający umowę przewozu, która mogłaby dotyczyć zarówno transportu w jedną stronę, jak i w obie strony, nie zawsze są informowani o tożsamości przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych faktycznie wykonujących dany przewóz lub przewozy.
- (12) Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek ⁽¹⁾ wymaga udostępnienia konsumentom niektórych informacji, jednak informacje te nie obejmują tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz.
- (13) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89 z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (KSR) ⁽²⁾ uprawnia konsumentów rezerwujących lot za pomocą komputerowego systemu rezerwacji do otrzymywania informacji o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz. Jednak, nawet w regularnym przewozie lotniczym, występują praktyki branżowe, takie jak dzierżawa załogowa lub umowa o dzieleniu oznakowania linii przez przewoźników lotniczych („code sharing”) jeżeli rezerwacji dokonuje się bez użycia KSR, w przypadku których przewoźnik lotniczy, który sprzedał lot pod własną nazwą, faktycznie go nie wykonuje i w przypadku których pasażer nie ma obecnie prawa do otrzymania informacji o tożsamości przewoźnika lotniczego faktycznie świadczącego usługę.
- (14) Praktyki te zwiększają elastyczność i pozwalają na lepsze świadczenie usług dla pasażerów. Ponadto nie da się uniknąć pewnej ilości zmian w ostatniej chwili, w szczególności spowodowanych przyczynami technicznymi, które przyczyniają się do zapewnienia bezpieczeństwa transportu lotniczego. Elastyczność ta powinna być jednak równoważona sprawdzeniem, że przedsiębiorstwa faktycznie wykonujące dane przewozy spełniają wymagania w dziedzinie bezpieczeństwa oraz przejrzystości dla konsumentów w celu zagwarantowania im prawa do dokonania świadomego wyboru. Należy dążyć do osiągnięcia należytej równowagi pomiędzy interesem handlowym przewoźników lotniczych a dostępem pasażerów do informacji.
- (15) Przewoźnicy lotniczy powinni prowadzić w stosunku do pasażerów politykę przejrzystości w zakresie informacji związanych z bezpieczeństwem. Publikowanie tego rodzaju informacji powinno przyczynić się do zwiększenia świadomości pasażerów na temat rzetelności przewoźników lotniczych w zakresie bezpieczeństwa.
- (16) Przewoźnicy lotniczy są odpowiedzialni za przekazywanie informacji w sprawie niedoborów bezpieczeństwa krajowym organom do spraw bezpieczeństwa lotniczego, jak również za niezwłoczne zajęcie się takimi niedoborami. Oczekuje się podjęcia właściwych kroków przez personel pokładowy i naziemny w przypadku stwierdzenia przez niego niedoborów bezpieczeństwa. Jak wynika z art. 8 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/42/WE z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym ⁽³⁾, karanie personelu za podjęcie tego typu działań byłoby sprzeczne z interesem bezpieczeństwa lotniczego.
- (17) Poza sytuacjami objętymi rozporządzeniem (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów ⁽⁴⁾, pasażerom powinno zaoferować się prawo do uzyskania zwrotu kosztów lub zmiany planu podróży w niektórych innych szczególnych sytuacjach objętych niniejszym rozporządzeniem, jeżeli istnieje wystarczająco bliskie połączenie ze Wspólnotą.
- (18) Poza zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, następstwa zmiany tożsamości przewoźnika wykonującego przewóz w odniesieniu do wykonania umowy przewozu powinny podlegać przepisom Państw Członkowskich mającym zastosowanie do umów oraz odpowiednim przepisom prawa wspólnotowego, w szczególności dyrektywom Rady 90/314/EWG oraz 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽⁵⁾.
- (19) Niniejsze rozporządzenie stanowi część procesu legislacyjnego, zmierzającego do stworzenia skutecznego i spójnego podejścia w zakresie wzmacniania bezpieczeństwa lotniczego we Wspólnocie, w którym ważna rola przypada Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego. Po rozszerzeniu kompetencji tej Agencji, na przykład w odniesieniu do statków powietrznych państwa trzeciego, mogłoby dojść do dalszego zwiększenia jej roli na mocy niniejszego rozporządzenia. Szczególną uwagę powinno poświęcić się dalszej poprawie jakości i ilości inspekcji statków powietrznych pod kątem bezpieczeństwa oraz harmonizowaniu tych inspekcji.
- (20) W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa, któremu nie sprostano(-y) dane Państwo(-a) Członkowskie, Komisja powinna mieć możliwość podjęcia natychmiastowych środków tymczasowych. W takich przypadkach komitet wspierający Komisję w jej pracach na mocy niniejszego rozporządzenia powinien działać zgodnie z procedurą doradczą, przewidzianą w art. 3 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 220 z 29.7.1989, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 323/1999 (Dz.U. L 40 z 13.2.1999, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 167 z 4.7.2003, str. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 95 z 21.4.1993, str. 29.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

(21) We wszystkich pozostałych przypadkach, komitet wspierający Komisję w jej pracach na mocy niniejszego rozporządzenia powinien działać zgodnie z procedurą regulacyjną, przewidzianą w art. 5 decyzji 1999/468/WE.

(22) W związku z tym, że związek pomiędzy niniejszym rozporządzeniem i art. 9 dyrektywy 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty ⁽¹⁾ byłby niejasny, artykuł ten powinien zostać uchylony w celu zapewnienia pewności prawnej.

(23) Państwa Członkowskie powinny ustalić zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów rozdziału III niniejszego rozporządzenia i zapewnić stosowanie tych sankcji. Sankcje, które mogą mieć charakter cywilny lub administracyjny, powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

(24) Komisja powinna przeanalizować stosowanie niniejszego rozporządzenia i, po upływie wystarczająco długiego okresu, zdać sprawozdanie ze skuteczności jego przepisów.

(25) Każdy właściwy organ lotnictwa cywilnego może podjąć decyzję, że przewoźnicy lotniczy, w tym przewoźnicy niewykonujący przewozów na terytorium Państw Członkowskich, do którego stosuje się Traktat, mogliby złożyć takiemu organowi wniosek o poddanie wnioskującego o to przewoźnika lotniczego systematycznym kontrolom w celu sprawdzenia prawdopodobieństwa spełniania przez niego odpowiednich norm bezpieczeństwa.

(26) Niniejsze rozporządzenie nie powinno stanowić przeszkody dla wprowadzenia przez Państwa Członkowskie, zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego, systemu znaków jakości dla przewoźników lotniczych na poziomie krajowym, którego kryteria mogą uwzględniać względy inne niż minimalne wymagania bezpieczeństwa.

(27) Ustalenia dotyczące szerszej współpracy w zakresie wykorzystania lotniska w Gibraltarze zostały uzgodnione w Londynie w dniu 2 grudnia 1987 r. przez Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo na mocy wspólnej deklaracji ministrów spraw zagranicznych obu tych państw. Powyższe ustalenia nie są jeszcze stosowane,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 76.

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady:

a) sporządzania i publikowania, opartego na wspólnych kryteriach, wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych, którzy ze względów bezpieczeństwa podlegają zakazowi wykonywania przewozów we Wspólnocie;

oraz

b) informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz, którym podróżują.

2. Stosowanie niniejszego rozporządzenia do lotniska w Gibraltarze jest rozumiane jako pozostające bez uszczerbku dla odpowiednich stanowisk prawnych Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do sporu dotyczącego suwerenności nad terytorium, na którym znajduje się to lotnisko.

3. Stosowanie niniejszego rozporządzenia do lotniska w Gibraltarze jest zawieszone do czasu rozpoczęcia stosowania ustaleń zawartych we wspólnej deklaracji ministrów spraw zagranicznych Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa z dnia 2 grudnia 1987 r. Rządy Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa poinformują Radę o dacie rozpoczęcia stosowania tych ustaleń.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „przewoźnik lotniczy” oznacza przedsiębiorstwo transportu lotniczego posiadające ważną licencję na prowadzenie działalności lub równoważne zezwolenie;

b) „umowa przewozu” oznacza umowę transportu lotniczego lub umowę obejmującą usługi transportu lotniczego, z uwzględnieniem umowy dotyczącej przypadków, gdy na przewóz składają się dwa lub więcej loty, obsługiwane przez tego samego lub różnych przewoźników lotniczych;

c) „dostawca usług przewozu lotniczego” oznacza przewoźnika, który zawiera z pasażerem umowę przewozu, lub, w przypadku gdy umowa stanowi część imprezy turystycznej, organizatora wycieczki. Każdego sprzedawcę biletów uznaje się również za dostawcę usług przewozu lotniczego;

- d) „sprzedawca biletów” oznacza sprzedawcę biletu lotniczego niebędącego przewoźnikiem lotniczym lub organizatorem wycieczek, który pośredniczy w zawarciu umowy przewozu z pasażerem na sam lot lub na lot będący częścią imprezy turystycznej;
- e) „przewoźnik lotniczy wykonujący przewóz” oznacza przewoźnika lotniczego wykonującego lub zamierzającego wykonać lot zgodnie z umową przewozu zawartą z pasażerem lub działającego w imieniu innej osoby, prawnej lub fizycznej, która zawarła umowę przewozu z tym pasażerem;
- f) „zezwolenie na wykonywanie przewozu lub zezwolenie techniczne” oznacza jakikolwiek akt prawny lub administracyjny wydany przez Państwo Członkowskie, który przewiduje, że przewoźnik lotniczy może wykonywać usługi transportu lotniczego na lotniska lub z lotnisk tego Państwa Członkowskiego albo w przestrzeni powietrznej tego Państwa Członkowskiego, albo korzystać z praw przewozowych;
- g) „zakaz wykonywania przewozów” oznacza odmowę, zawieszenie, uchylenie lub ograniczenie zezwolenia na wykonywanie przewozu lub zezwolenia technicznego przewoźnika lotniczego ze względów bezpieczeństwa lub wszelkie równoważne środki bezpieczeństwa podjęte w stosunku do przewoźnika lotniczego nieposiadającego praw przewozowych we Wspólnocie, ale którego statek powietrzny mógłby w przeciwnym przypadku zostać użyty, na podstawie umowy dzierżawy, do wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty.
- h) „impreza turystyczna” oznacza usługi zdefiniowane w art. 2 ust. 1 dyrektywy 90/314/EWG;
- i) „rezerwacja” oznacza fakt posiadania przez pasażera biletu lub innego dowodu, potwierdzającego, że rezerwacja została przyjęta i zarejestrowana przez dostawcę usług przewozu lotniczego;
- j) „odpowiednie normy bezpieczeństwa” oznaczają międzynarodowe normy bezpieczeństwa zawarte w Konwencji z Chicago i jej załącznikach oraz, w przypadkach, w których ma to zastosowanie, normy bezpieczeństwa zawarte we właściwych przepisach prawa wspólnotowego.

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNOTOWY WYKAZ

Artykuł 3

Sporządzanie wspólnotowego wykazu

1. W celu wzmocnienia bezpieczeństwa lotniczego ustanawia się wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów we Wspólnocie (zwany dalej „wspólnotowym wykazem”). Każde Państwo Członkowskie wprowadza w życie na swoim terytorium zakazy wykonywania przewozów objęte wpisem do wspólnotowego wykazu w stosunku do przewoźników lotniczych podlegających tym zakazom.

2. Wspólne kryteria nałożenia zakazu wykonywania przewozów na przewoźnika lotniczego, które są oparte na odpowiednich normach bezpieczeństwa, są określone w Załączniku (dalej zwane „wspólnymi kryteriami”). Komisja może wprowadzić zmiany do tego załącznika, w szczególności w celu uwzględnienia rozwoju naukowego i technicznego, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 3.

3. Do celów ustanowienia wspólnotowego wykazu po raz pierwszy, każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji w terminie do dnia 16 lutego 2006 r. tożsamość przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów na jego terytorium wraz z uzasadnieniem powodów nałożenia takich zakazów oraz wszelkimi innymi istotnymi informacjami. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie o tych zakazach wykonywania przewozów.

4. W terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji przekazanych przez Państwa Członkowskie, Komisja podejmuje, w oparciu o wspólne kryteria, decyzję o nałożeniu zakazu wykonywania przewozów na danych przewoźników lotniczych i sporządza wspólnotową listę przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 3.

Artykuł 4

Uaktualnianie wspólnotowego wykazu

1. Wspólnotowy wykaz podlega uaktualnieniu w celu:

- a) nałożenia zakazu wykonywania przewozów na przewoźnika lotniczego i wpisania go do wspólnotowego wykazu w oparciu o wspólne kryteria;
- b) wykreślenia przewoźnika lotniczego ze wspólnotowego wykazu, jeżeli niedociągnięcie lub niedociągnięcia w zakresie bezpieczeństwa, które były powodem wpisania go do wspólnotowego wykazu, zostały skorygowane i jeżeli, zgodnie ze wspólnymi kryteriami, nie ma innego powodu do utrzymywania wpisu tego przewoźnika we wspólnotowym wykazie;
- c) wprowadzenia zmian warunków zakazu wykonywania przewozów nałożonego na przewoźnika lotniczego wpisanego do wspólnotowego wykazu.

2. Komisja, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję o uaktualnieniu wspólnotowego wykazu, kiedy tylko będzie to wymagane na mocy ust. 1, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 3, i w oparciu o wspólne kryteria. Komisja Europejska sprawdza co najmniej co trzy miesiące, czy wskazane jest uaktualnienie wspólnotowego wykazu.

3. Każde Państwo Członkowskie oraz Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego przekazują Komisji wszelkie informacje, które mogą być istotne w kontekście uaktualniania wspólnotowego wykazu. Komisja przekazuje wszelkie istotne informacje innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 5

**Środki tymczasowe w zakresie uaktualniania
wspólnotowego wykazu**

1. W przypadkach gdy jest oczywiste, że dalsze wykonywanie przewozów przez przewoźnika lotniczego we Wspólnocie prawdopodobnie stanowi poważne zagrożenie bezpieczeństwa, oraz gdy takie zagrożenie nie zostało w sposób zadowalający zażegnane poprzez podjęcie, zgodnie z art. 6 ust. 1, natychmiastowych środków przez dane Państwo(-a) Członkowskie, Komisja może tymczasowo przyjąć środki, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) lub lit. c), zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.

2. Komisja przedstawia tę kwestię jak najszybciej, a najpóźniej w terminie dziesięciu dni roboczych, komitetowi, o którym mowa w art. 15 ust. 1, i podejmuje decyzję o potwierdzeniu, zmianie, uchyleniu lub przedłużeniu środka, który podjęła na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 3.

Artykuł 6

Środki wyjątkowe

1. W odniesieniu do nagłych przypadków, niniejsze rozporządzenie nie ogranicza prawa Państwa Członkowskiego do zareagowania na nieprzewidziany problem w zakresie bezpieczeństwa poprzez nałożenie zakazu wykonywania przewozów ze skutkiem natychmiastowym w odniesieniu do własnego terytorium, przy uwzględnieniu wspólnych kryteriów.

2. Podjęcie przez Komisję decyzji o niewpisywaniu przewoźnika lotniczego do wspólnotowego wykazu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 4 lub art. 4 ust. 2, nie ogranicza prawa Państwa Członkowskiego do nałożenia lub utrzymywania zakazu wykonywania przewozów przez danego przewoźnika lotniczego, ze względu na problem w zakresie bezpieczeństwa dotyczący indywidualnie to Państwo Członkowskie.

3. W którejkolwiek z sytuacji, o których mowa w ust. 1 i 2, dane Państwo Członkowskie niezwłocznie informuje Komisję, która informuje pozostałe Państwa Członkowskie. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, dane Państwo Członkowskie niezwłocznie przedstawia Komisji wniosek o uaktualnienie wspólnotowego wykazu, zgodnie z art. 4 ust. 2.

Artykuł 7

Prawo do obrony

Komisja zapewnia, że przy podejmowaniu przez nią decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 2 i art. 5, dany przewoźnik lotniczy otrzymuje możliwość przedstawienia swoich racji, uwzględniając, w niektórych przypadkach, potrzebę zastosowania przyspieszonej procedury.

Artykuł 8

Środki wykonawcze

1. Komisja, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 3, przyjmuje, w przypadkach, w których jest to wskazane, środki wykonawcze w celu ustanowienia szczegółowych zasad w zakresie procedur, o których mowa w niniejszym rozdziale.

2. Przy podejmowaniu decyzji co do tych środków, Komisja uwzględnia w należyty sposób potrzebę szybkiego podejmowania decyzji w kontekście uaktualniania wspólnotowego wykazu oraz, w przypadkach, w których jest to wskazane, przewiduje możliwość zastosowania przyspieszonej procedury.

Artykuł 9

Publikacja

1. Wspólnotowy wykaz i wszelkie jego zmiany są niezwłocznie publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Komisja i Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu ułatwienia publicznego dostępu do najnowszej wersji wspólnotowego wykazu, w szczególności poprzez wykorzystanie Internetu.

3. Dostawcy usług przewozu lotniczego, krajowe organy lotnictwa cywilnego, Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego oraz porty lotnicze na terytorium Państw Członkowskich udostępniają pasażerom wspólnotowy wykaz zarówno za pośrednictwem swoich stron internetowych, jak i, w przypadkach, w których jest to stosowne, w swoich lokalach.

ROZDZIAŁ III

INFORMACJE DLA PASAŻERÓW

Artykuł 10

Zakres

1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do przewozu lotniczego pasażerów, w przypadku gdy lot stanowi część umowy przewozu, a przewóz rozpoczyna się we Wspólnocie, oraz:

a) wylot następuje z portu lotniczego na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego stosuje się Traktat;

lub

b) wylot następuje z portu lotniczego na terytorium państwa trzeciego, a przylot następuje do portu lotniczego na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego stosuje się Traktat;

lub

c) wylot i przylot następują z portu lotniczego na terytorium państwa trzeciego do innego takiego portu lotniczego.

2. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się niezależnie od tego, czy jest to lot regularny czy nieregularny, oraz od tego, czy lot stanowi część imprezy turystycznej.

3. Przepisy niniejszego rozdziału nie mają wpływu na prawa pasażerów, przysługujące na mocy dyrektywy 90/314/EWG i rozporządzenia Rady (EWG) nr 2299/89.

Artykuł 11

Informacje o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz

1. W momencie dokonywania rezerwacji, dostawca usług przewozu lotniczego informuje pasażerów o tożsamości przewoźnika lub przewoźników lotniczych wykonujących przewóz, niezależnie od sposobu dokonania rezerwacji.

2. W przypadku gdy tożsamość przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych wykonujących przewóz nie jest jeszcze znana w momencie dokonywania rezerwacji, dostawca usług przewozu lotniczego zapewnia, aby pasażer został poinformowany o nazwie lub nazwach przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych, co do których istnieje prawdopodobieństwo, że będą wykonywali dany przewóz lub przewozy. W takim przypadku dostawca usług przewozu lotniczego zapewnia, aby pasażer został poinformowany o tożsamości przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych tak szybko, jak tylko zostanie ona ustalona.

3. W każdym przypadku zmiany przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych wykonujących przewóz po dokonaniu rezerwacji, niezależnie od powodu zmiany, dostawca usług przewozu lotniczego podejmuje niezwłocznie wszelkie odpowiednie kroki w celu zapewnienia, że pasażer zostanie możliwie najszybciej poinformowany o zmianie. We wszystkich przypadkach pasażerowie są informowani podczas odprawy, lub przy wejściu na pokład, w przypadku gdy odprawa nie jest wymagana przy przesiadaniu się na inny samolot.

4. Przewoźnik lotniczy lub organizator wycieczek, w zależności od przypadku, zapewniają, aby odpowiedni dostawca usług przewozu lotniczego został powiadomiony o tożsamości przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych wykonujących przewóz tak szybko, jak tylko będzie ona znana, w szczególności w przypadku zmiany takiej tożsamości.

5. Jeżeli sprzedawca biletu nie został powiadomiony o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz, nie ponosi on odpowiedzialności za niewykonanie obowiązków przewidzianych w niniejszym artykule.

6. Spoczywający na dostawcy usług przewozu lotniczego obowiązek informowania pasażerów o tożsamości przewoźnika lub przewoźników wykonujących przewóz zostaje określony w ogólnych warunkach sprzedaży mających zastosowanie do umowy przewozu.

Artykuł 12

Prawo do zwrotu kosztów lub zmiany planu podróży

1. Niniejsze rozporządzenie nie narusza prawa do zwrotu kosztów lub zmiany planu podróży przewidzianego rozporządzeniem (WE) nr 261/2004.

2. W przypadkach gdy rozporządzenie (WE) nr 261/2004 nie stosuje się, oraz:

a) przewoźnik lotniczy wykonujący przewóz, o którego tożsamości powiadomiono pasażera, został wpisany do wspólnotowego wykazu i podlega zakazowi wykonywania przewozów, co doprowadziło do odwołania danego lotu lub doprowadziłoby do takiego odwołania lotu, gdyby dany lot odbywał się w ramach Wspólnoty;

lub

b) przewoźnik lotniczy wykonujący przewóz, o którego tożsamości powiadomiono pasażera, został zastąpiony przez innego przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz, wpisanego do wspólnotowego wykazu i podlegającego zakazowi wykonywania przewozów, co doprowadziło do odwołania danego lotu lub doprowadziłoby do takiego odwołania lotu, gdyby dany lot odbywał się w ramach Wspólnoty,

dostawca usług przewozu lotniczego, będący stroną umowy przewozu, oferuje pasażerowi możliwość skorzystania z prawa do zwrotu kosztów lub zmiany planu podróży, przewidzianych w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 261/2004, pod warunkiem że pasażer wybrał rezygnację z lotu w przypadku gdy lot ten nie został odwołany.

3. Ustępu 2 niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla art. 13 rozporządzenia (WE) nr 261/2004.

Artykuł 13

Sankcje

Państwa Członkowskie zapewniają przestrzeganie zasad ustanowionych w niniejszym rozdziale i ustanawiają sankcje za naruszenie tych zasad. Sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Informacje i zmiany

Do dnia 16 stycznia 2009 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdaniu towarzyszą, jeżeli jest to konieczne, wnioski dotyczące zmiany niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Komitet

1. Komisję wspiera komitet, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 3922/91 („komitet”).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.

4. Komisja może konsultować się z komitetem we wszelkich innych kwestiach dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia.

5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 16

Uchylenie

Niniejszym uchyla się art. 9 dyrektywy 2004/36/WE.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuły 10, 11 i 12 stosuje się od dnia 16 lipca 2006 r., a art. 13 stosuje się od dnia 16 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 grudnia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
C. CLARKE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wspólne kryteria przy rozpatrywaniu zakazu wykonywania przewozów ze względów bezpieczeństwa na poziomie Wspólnoty

Decyzje o działaniu na poziomie Wspólnoty podejmowane są na podstawie wyników analizy każdego indywidualnego przypadku. W zależności od wyników analizy każdego przypadku, przewoźnik lub wszyscy przewoźnicy certyfikowani w tym samym państwie mogliby zostać objęci działaniem na poziomie Wspólnoty.

Rozpatrując, czy dany przewoźnik lotniczy powinien podlegać całkowitemu lub częściowemu zakazowi prowadzenia działalności, ocenia się, czy przewoźnik lotniczy spełnia odpowiednie normy bezpieczeństwa, biorąc pod uwagę:

1. Potwierdzone dowody poważnych niedociągnięć w zakresie bezpieczeństwa ze strony przewoźnika lotniczego:
 - sprawozdania wykazujące poważne niedociągnięcia w zakresie bezpieczeństwa lub trwale zaniechanie ze strony przewoźnika poprawy niedociągnięć ujawnionych w trakcie inspekcji na płycie, przeprowadzanych w ramach programu SAFA, o których wcześniej poinformowano przewoźnika,
 - poważne niedociągnięcia w zakresie bezpieczeństwa ujawnione w ramach stosowania przepisów w sprawie gromadzenia informacji przewidzianych w art. 3 dyrektywy 2004/36/WE w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty,
 - zakaz wykonywania przewozów nałożony na przewoźnika przez kraj trzeci z powodu udowodnionych niedociągnięć w odniesieniu do międzynarodowych norm bezpieczeństwa,
 - potwierdzone informacje dotyczące wypadków i poważnych incydentów, wskazujące na występowanie utajonych systemowych niedociągnięć w zakresie bezpieczeństwa.
2. Brak zdolności lub chęci ze strony przewoźnika lotniczego do skorygowania niedociągnięć w zakresie bezpieczeństwa wykazany:
 - brakiem przejrzystości lub nieudzieleniem przez przewoźnika w terminie odpowiedniej odpowiedzi na zapytanie organów lotnictwa cywilnego Państwa Członkowskiego dotyczące kwestii związanej z bezpieczeństwem prowadzonych przez niego lotów,
 - przedstawieniem niewłaściwego lub niewystarczającego planu działania w zakresie środków zaradczych w odpowiedzi na stwierdzone poważne niedociągnięcie w zakresie bezpieczeństwa.
3. Brak zdolności lub chęci ze strony organów odpowiedzialnych za nadzorowanie przewoźnika lotniczego do skorygowania niedociągnięć w zakresie bezpieczeństwa wykazany:
 - brakiem współpracy organów lotnictwa cywilnego Państwa Członkowskiego z właściwymi organami innego państwa w momencie pojawienia się obaw co do bezpieczeństwa lotów wykonywanych przez przewoźnika licencjonowanego lub certyfikowanego w tym państwie;
 - niewystarczającą zdolnością właściwych organów odpowiedzialnych za nadzorowanie przewoźnika, do wdrażania i egzekwowania odpowiednich norm bezpieczeństwa. Należy zwrócić szczególną uwagę na:
 - a) audyty oraz związane z nimi plany działania dotyczące środków zaradczych, ustanowione w ramach światowego programu audytu w zakresie kontroli bezpieczeństwa Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO) lub na mocy obowiązujących przepisów prawa wspólnotowego;
 - b) fakt, czy zezwolenie na wykonywanie przewozu lub zezwolenie techniczne przewoźnika znajdującego się pod nadzorem tego państwa zostało wcześniej odmówione lub uchylone przez inne państwo;
 - c) certyfikat przewoźnika lotniczego nie został wydany przez właściwy organ państwa, w którym przewoźnik posiada swoje główne miejsce prowadzenia działalności.
 - niewystarczającą zdolnością właściwych organów państwa, w którym zarejestrowany jest statek powietrzny używany przez przewoźnika lotniczego, do nadzorowania statku powietrznego wykorzystywanego przez przewoźnika, zgodnie z obowiązkami tego państwa wynikającymi z Konwencji z Chicago.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2112/2005**z dnia 21 listopada 2005 r.****w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 181a,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Praktyka bezpośredniego lub pośredniego wiązania udzielanej pomocy z zakupem towarów i usług za środki otrzymane w ramach tej pomocy w kraju udzielającym pomocy zmniejsza jej skuteczność i jest niezgodna z polityką popierania rozwoju w krajach ubogich. Odejście od wiązania pomocy nie powinno być traktowane jako cel sam w sobie, ale jako narzędzie dla wzmocnienia innych elementów walki z ubóstwem, takich jak własność, integracja regionalna i wzmocnianie potencjału, z naciskiem na wzmocnianie pozycji lokalnych i regionalnych dostawców towarów i usług w krajach rozwijających się.
- (2) W marcu 2001 r. Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC) przyjął „Zalecenie dotyczące odejścia od wiązania oficjalnej pomocy rozwojowej dla krajów najmniej rozwiniętych” ⁽²⁾. Państwa Członkowskie przyjęły te zalecenia, a Komisja uznała ideę tego zalecenia za wskazówkę dla pomocy wspólnotowej.
- (3) Dnia 14 marca 2002 r. Rada ds. Ogólnych obradująca jednocześnie z Radą Europejską w Barcelonie, przygotowując się do Międzynarodowej Konferencji na temat Finansowania Rozwoju, zwołanej na 18–22 marca 2002 r. w Monterrey, stwierdziła, że Unia Europejska będzie „wprowadzać z życie zalecenia DAC dotyczące niewiązania pomocy dla krajów najmniej rozwiniętych i kontynuować dyskusje na temat dalszego odchodzenia od wiązania pomocy bilateralnej. UE rozważy również podjęcie kroków zmierzających do dalszego odejścia od wiązania pomocy wspólnotowej, z jednoczesnym utrzymaniem istniejącego systemu preferencji cenowych w ramach UE-AKP”.
- (4) Dnia 18 listopada 2002 r. Komisja przyjęła komunikat dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Odejście od wiązania: czynnik zwiększający skuteczność pomocy”. Komunikat ten przedstawiał poglądy Komisji w tej sprawie, a także możliwe opcje wprowadzania w życie wspomnianego wyżej zobowiązania barcelońskiego w ramach systemu pomocy UE.
- (5) W Konkluzjach dotyczących odejścia od wiązania pomocy z dnia 20 maja 2003 r. Rada podkreśliła konieczność dalszego odchodzenia od wiązania pomocy wspólnotowej. Zgodziła się na warunki przedstawione we wspomnianym wyżej komunikacie i zdecydowała się na wybór proponowanych opcji.
- (6) W dniu 4 września 2003 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie powyższego komunikatu Komisji ⁽³⁾, w której odnotowana została potrzeba dalszego odejścia od wiązania pomocy wspólnotowej. W rezolucji tej poparto warunki określone w tym komunikacie i wyrażono zgodę na zaproponowane opcje. Podkreślono potrzebę dalszej dyskusji zmierzającej do większego ograniczenia wiązania pomocy w oparciu o dalsze badania i udokumentowane propozycje oraz dobitnie wezwano do „wyraźnego preferowania współpracy lokalnej i regionalnej, przy jednoczesnym nadaniu priorytetu – w ustalonej kolejności – dostawcom z państwa przyjmującego, sąsiednich państw rozwijających się oraz innych państw rozwijających się”, w celu wsparcia wysiłków krajów otrzymujących pomoc, zmierzających do wzmocnienia produkcji własnej na poziomie krajowym, regionalnym, lokalnym i rodzinnym, a także działań zmierzających do poprawy dostępności i dostępu do środków spożywczych oraz podstawowych usług odpowiadających miejscowym zwyczajom i systemom produkcji oraz handlu.
- (7) W celu określenia dostępu do wspólnotowej pomocy zagranicznej należy zwrócić uwagę na kilka elementów. Kryteria kwalifikujące określające dostęp osób są zawarte w art. 3. Reguły określające angażowanie ekspertów i pochodzenie dostaw i materiałów nabywanych przez osoby kwalifikujące się są zawarte odpowiednio w art. 4 i 5. Definicja i warunki wprowadzania w życie zasady wzajemności są zawarte w art. 6. Odstępstwa i ich zastosowanie są określone w art. 7. Przepisy szczególne dotyczące operacji finansowanych przez organizacje międzynarodowe lub organizacje regionalne, lub współfinansowane przez państwa trzecie, są określone w art. 8. Przepisy szczególne dotyczące pomocy humanitarnej są określone w art. 9.

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 z 28.6.2005, str. 99.⁽²⁾ Raport OECD/DAC za rok 2001, 2002, tom 3, nr 1, str. 46.⁽³⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, str. 474.

- (8) Dostęp do wspólnotowej pomocy zagranicznej jest określony w podstawowych aktach regulujących pomoc zagraniczną, w związku z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”). Zmiany dokonane przez to rozporządzenie w dostępie do pomocy wspólnotowej wymagają zmian we wszystkich tych aktach prawnych. Wszystkie zmiany podstawowych aktów prawnych mających tu zastosowanie są wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (9) Przy udzielaniu zamówień w oparciu o instrumenty wspólnotowe szczególną uwagę należy zwrócić na poszanowanie międzynarodowych ustaleń z zakresu podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), np. konwencji dotyczących prawa zrzeszania się i rozwiązywania sporów zbiorowych, zniesienia pracy przymusowej, eliminacji dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, a także eliminowania pracy dzieci.
- (10) Przy udzielaniu zamówień w oparciu o instrumenty wspólnotowe szczególną uwagę należy zwrócić na przestrzeganie następujących międzynarodowych konwencji z zakresu ochrony środowiska: Konwencji o ochronie różnorodności biologicznej z 1992 r., Protokołu z Kartygeny o bezpieczeństwie biologicznym z 2000 r. oraz Protokołu z Kioto do Konwencji Ramowej ONZ w sprawie zmian klimatu z 1997 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustala zasady dostępu przez zainteresowane strony do instrumentów pomocy zagranicznej Wspólnoty finansowanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, wymienionych w załączniku I.

Artykuł 2

Definicje

Dla interpretacji terminów używanych w niniejszym rozporządzeniu należy się odnieść do rozporządzenia finansowego i do rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾.

Artykuł 3

Kryteria kwalifikujące

1. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje, finansowanych w ramach instrumentu wspólnotowego, jest otwarty dla wszystkich osób prawnych mających siedzibę w Państwach Członkowskich Wspólnoty Europejskiej lub mających siedzibę w oficjalnych krajach kandydujących, uznanych za takie przez Wspólnotę Europejską, lub obywateli Państw Członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

2. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje finansowanych w ramach instrumentów wspólnotowych o zasięgu tematycznym, zgodnie z definicją zawartą w części A załącznika I, jest otwarty dla wszystkich osób prawnych będących obywatelami krajów rozwijających się, zgodnie z listą Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC) zawartą w załączniku II, a ponadto dla tych osób prawnych, które kwalifikują się na podstawie odpowiedniego instrumentu.

3. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje finansowanych w ramach instrumentów wspólnotowych o zasięgu geograficznym, określonych w części B załącznika I, jest otwarty dla wszystkich osób prawnych będących obywatelami krajów rozwijających się, zgodnie z listą OECD/DAC zawartą w załączniku II i które są wyraźnie wymienione jako kwalifikujące się, a ponadto dla tych osób prawnych, które są już określone jako kwalifikujące się na podstawie odpowiedniego instrumentu.

4. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje, finansowanych w ramach instrumentów wspólnotowych, jest otwarty dla wszystkich osób prawnych będących obywatelami wszystkich pozostałych krajów poza wymienionymi w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, pod warunkiem że na podstawie art. 6 został ustalony wzajemny dostęp do ich pomocy zagranicznej.

5. Udział w procedurach przetargowych lub w przyznawaniu umów o dotacje, finansowanych w ramach instrumentów wspólnotowych, jest otwarty dla organizacji międzynarodowych.

6. Powyższe nie wyklucza kategorii organizacji, które mogą zostać zakwalifikowane do jakiegokolwiek umowy, oraz nie ma wpływu na przepisy stanowiące odstępstwo, przewidziane w art. 114 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 4

Eksperci

Wszyscy eksperci zaangażowani przez oferentów, jak określono w art. 3 i 8, nie podlegają żadnym ograniczeniom w kwestii obywatelstwa. Niniejszy artykuł nie stanowi uszczerbku dla wymogów jakościowych i finansowych określonych w przepisach wspólnotowych dotyczących zamówień publicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1261/2005 (Dz.U. L 201 z 2.8.2005, str. 3).

Artykuł 5

Reguły pochodzenia

Wszelkie dostawy i materiały zakupione w ramach umowy finansowanej z instrumentów Wspólnoty muszą pochodzić ze Wspólnoty lub kraju kwalifikującego się na podstawie art. 3 i 7 niniejszego rozporządzenia. Dla celów niniejszego rozporządzenia pojęcie „pochodzenie” jest określone w odpowiednich przepisach Wspólnoty dotyczących pochodzenia dla potrzeb celnych.

Artykuł 6

Wzajemność wobec państw trzecich

1. Wzajemny dostęp do pomocy zagranicznej Wspólnoty zapewnia się krajowi, który spełnia warunki określone w art. 3 ust. 4, ilekroć taki kraj zapewnia kwalifikowanie się na równych zasadach Państwom Członkowskim Unii Europejskiej i zainteresowanemu krajowi otrzymującemu pomoc.

2. Zapewnienie wzajemnego dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty opiera się na porównaniu między UE a innymi udzielającymi pomocy i następuje na poziomie sektorowym, zgodnie z kategoriami określonymi przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD, lub krajowym, niezależnie od tego, czy dany kraj udziela pomocy czy ją otrzymuje. Decyzja o przyznaniu takiej wzajemności krajowi udzielającemu pomocy opiera się na przejrzystości, spójności i proporcjonalności pomocy przyznawanej przez ten kraj, zarówno pod względem jakości, jak i wielkości pomocy.

3. Wzajemny dostęp do pomocy zagranicznej Wspólnoty ustala się na podstawie konkretnej decyzji dotyczącej danego kraju lub danej grupy regionalnej krajów. Taką decyzję przyjmuje się zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾ na podstawie procedur dotyczących danego instrumentu i przez odpowiedni komitet związany z tym instrumentem. Prawo Parlamentu Europejskiego do regularnego otrzymywania informacji, stosownie do art. 7 ust. 3 tej decyzji, jest w pełni przestrzegane. Taka decyzja obowiązuje przez okres co najmniej jednego roku.

4. Wzajemny dostęp do pomocy zagranicznej Wspólnoty w krajach najmniej rozwiniętych określonych w załączniku II przyznaje się automatycznie państwom trzecim wymienionym w załączniku III.

5. W ramach procedury opisanej w ust. 1, 2 i 3 przeprowadza się konsultacje z krajami otrzymującymi pomoc.

Artykuł 7

Odstępstwa od kryteriów kwalifikujących i reguł pochodzenia

1. W należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach Komisja może rozszerzyć uprawnienia na osoby prawne z państw niekwalifikujących się na podstawie art. 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

2. W należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach Komisja może zezwolić na zakup dostaw i materiałów pochodzących z krajów niekwalifikujących się na podstawie art. 3.

3. Odstępstwa na podstawie ustępów 1 i 2 mogą być uzasadnione niedostępnością produktów i usług na rynkach krajów, o których jest mowa, koniecznością natychmiastowego działania lub tym, że stosowanie kryteriów kwalifikacji uniemożliwiłoby realizację projektu, programu lub działania, lub znacznie utrudniłoby ich realizację.

Artykuł 8

Operacje, w których biorą udział instytucje międzynarodowe lub obejmujące współfinansowanie

1. We wszystkich przypadkach gdy fundusze Wspólnoty są wykorzystywane w operacjach przeprowadzanych przez organizacje międzynarodowe, uczestnictwo w odpowiednich procedurach umownych powinno być otwarte dla wszystkich osób prawnych, które kwalifikują się na podstawie artykułu 3, a także dla wszystkich osób prawnych, które kwalifikują się zgodnie z regulaminem takiej organizacji. Należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie równego dostępu wszystkim krajom udzielającym pomocy. Takie same reguły dotyczą dostaw, materiałów i ekspertów.

2. We wszystkich przypadkach gdy fundusze Wspólnoty są wykorzystywane w operacjach współfinansowanych przez państwo trzecie, pod warunkiem zapewnienia wzajemności zgodnie z art. 6, lub przez organizację regionalną albo Państwo Członkowskie, uczestnictwo w odpowiednich procedurach zawierania umów jest otwarte dla wszystkich osób prawnych, które kwalifikują się na podstawie art. 3, a także dla wszystkich osób prawnych kwalifikujących się na mocy przepisów tego państwa trzeciego, organizacji regionalnej lub Państwa Członkowskiego. Takie same reguły dotyczą dostaw towarów, materiałów i ekspertów.

3. W odniesieniu do operacji pomocy żywnościowej zastosowanie niniejszego artykułu ograniczone jest do operacji nagłych.

Artykuł 9

Pomoc humanitarna i organizacje pozarządowe

1. Przepisy art. 3 nie dotyczą kryteriów kwalifikacji ustalonych dla wyboru beneficjentów dotacji w przypadku pomocy humanitarnej, w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. w sprawie pomocy humanitarnej ⁽²⁾, a także w przypadku pomocy dostarczanej bezpośrednio przez organizacje pozarządowe w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1658/98 z dnia 17 lipca 1998 r. w sprawie współfinansowania działań wraz z europejskimi pozarządowymi organizacjami ds. rozwoju w dziedzinach dotyczących krajów rozwijających się ⁽³⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 213 z 30.7.1998, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

2. Do beneficjentów tych dotacji stosuje się zasady ustalone w niniejszym rozporządzeniu, kiedy prowadzenie akcji humanitarnej przy wykorzystaniu środków pomocowych i dostarczenie pomocy bezpośrednio przez organizacje pozarządowe w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1658/98 wymaga udzielenia zamówienia publicznego.

Artykuł 10

Poszanowanie zasad podstawowych i wzmacnianie rynków lokalnych

1. W celu przyspieszenia wyeliminowania ubóstwa w drodze propagowania lokalnych możliwości rozwoju oraz działań rynkowych i nabywczych zwraca się szczególną uwagę na przetargi na poziomie lokalnym i regionalnym w krajach partnerskich.

2. Oferenci, którym udzielono zamówienia, przestrzegają międzynarodowych norm z zakresu podstawowych standardów pracy, np. podstawowych standardów pracy MOP, konwencji dotyczących prawa zrzeszania się i rozwiązywania sporów zbiorowych, zniesienia pracy przymusowej, eliminacji dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, a także eliminowania pracy dzieci.

3. Dostęp krajów rozwijających się do pomocy zagranicznej Wspólnoty umożliwia się poprzez każdą stosowną pomoc techniczną.

Artykuł 11

Wykonanie rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie zmienia i reguluje odpowiednie części wszystkich istniejących instrumentów wspólnotowych wymienionych w załączniku I. Komisja zmienia od czasu do czasu załączniki II–IV do niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia jakichkolwiek zmian wprowadzonych w tekstach OECD.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 listopada 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W wymienionych niżej instrumentach Wspólnoty wprowadza się następujące zmiany:

CZĘŚĆ A – Instrumenty Wspólnoty o zakresie tematycznym

- 1) rozporządzenie Rady (WE) nr 1725/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. dotyczące działań podejmowanych w zakresie zwalczania min przeciwpiechotnych w państwach trzecich innych niż kraje rozwijające się ⁽¹⁾:

— art. 4 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).”

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”

— w art. 7 ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”

- 2) rozporządzenie Rady (WE) nr 976/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. ustanawiające wymogi odnoszące się do wprowadzania w życie działań wspólnotowych innych niż działania współpracy rozwojowej, które w ramach wspólnotowej polityki współpracy przyczyniają się do realizacji ogólnego celu rozwijania i umacniania demokracji i państwa prawnego oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w państwach trzecich ⁽²⁾:

— w art. 5 ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w przyznawaniu umów o dotacje określają dodatkowo reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).”

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”

— art. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 6

Uprawnionymi do otrzymania pomocy wspólnotowej są partnerzy określani w art. 5 ust. 1, mający siedzibę w państwie uprawnionym do otrzymania pomocy wspólnotowej na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2112/2005. Siedziba ta musi być rzeczywistym ośrodkiem decyzyjnym dla wszystkich działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Wyjątkowo siedziba może znajdować się w innym państwie trzecim.”

— art. 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

1. Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w niniejszym rozporządzeniu, a także reguły zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.

⁽¹⁾ Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2242/2004 (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 21).

2. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają dodatkowo reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”

CZĘŚĆ B – Instrumenty wspólnotowe o zakresie geograficznym

- 3) rozporządzenie Rady (WE) nr 2500/2001 z dnia 17 grudnia 2001 r. dotyczące przedakcesyjnej pomocy finansowej dla Turcji ⁽¹⁾:

— w art. 8 ust. 7 akapit pierwszy dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają dodatkowo kryteria kwalifikujące, a także odstępstwa od nich, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).”

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”

— w art. 8 ust. 7 akapit drugi dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest dodatkowo określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”

— w art. 8 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają dodatkowo reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”

- 4) rozporządzenie Rady (WE) nr 2666/2000 z dnia 5 grudnia 2000 r. w sprawie pomocy dla Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Republiki Federalnej Jugosławii i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii ⁽²⁾:

— w art. 7 ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają dodatkowo kryteria kwalifikujące, a także odstępstwa od nich, zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).”

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”

— w art. 7 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest dodatkowo określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”

- 5) rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 99/2000 z dnia 29 grudnia 1999 r. dotyczące świadczenia pomocy dla państw partnerskich w Europie Wschodniej i Azji Środkowej ⁽³⁾:

— w art. 11 ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Pochodzenie dostaw i materiałów zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają reguły pochodzenia, a także odstępstwa od tych reguł, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty ^(*).”

^(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 342 z 27.12.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 850/2005 (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 7.12.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2257/2004 (Dz.U. L 389 z 30.12.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 12 z 18.1.2000, str. 1.

- w art. 11 ust. 4 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają dodatkowo kryteria kwalifikujące, a także odstępstwa od nich, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”
- w art. 11 ust. 5 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest dodatkowo określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”
- 6) rozporządzenie Rady (WE) nr 1267/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające Instrument Przedakcesyjnej Polityki Strukturalnej ⁽¹⁾:
 - w art. 6a ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia dodatkowo określają kryteria kwalifikujące, a także odstępstwa od nich, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).”

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”
 - w art. 6a ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest dodatkowo określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”
- 7) rozporządzenie Rady (WE) nr 1268/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym ⁽²⁾:
 - w art. 3 ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają kryteria kwalifikujące, a także odstępstwa od nich, zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).”

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”
- 8) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1488/96 z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie środków finansowych i technicznych (MEDA) towarzyszących reformom struktur gospodarczych i społecznych w ramach partnerstwa eurośródziemnomorskiego ⁽³⁾:
 - w art. 8 ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają kryteria kwalifikujące, a także odstępstwa od nich, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).”

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”
 - w art. 8 ust. 8 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 73. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2257/2004.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 87. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2257/2004.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 30.7.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) 2698/2000 (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 1).

- 9) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1762/92 z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie wykonania protokołów o współpracy finansowej i technicznej zawartych przez Wspólnotę ze śródziemnomorskimi państwami trzecimi ⁽¹⁾:

— w art. 2 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest dodatkowo określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”

- 10) rozporządzenie Rady (EWG) nr 443/92 z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie finansowej i technicznej pomocy dla rozwijających się krajów Azji i Ameryki Łacińskiej oraz współpracy gospodarczej z tymi krajami ⁽²⁾:

— w art. 9 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Udział w procedurach umownych wdrażanych za pośrednictwem organizacji międzynarodowych lub współfinansowanych przez państwo trzecie jest dodatkowo określony w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie dostępu do pomocy zagranicznej Wspólnoty (*).

(*) Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23.”

— w art. 13 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Uprawnienie do udziału w procedurach przetargowych na podstawie niniejszego rozporządzenia określają dodatkowo kryteria kwalifikujące, a także odstępstwa od nich, zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2112/2005.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 27.2.1992, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

ZAŁĄCZNIK II

Lista krajów otrzymujących pomoc ustalona przez Komitet Pomocy Rozwojowej na dzień 1 stycznia 2003 r.

Część I: Kraje i terytoria rozwijające się (pomoc publiczna na rzecz rozwoju)					Część II: Kraje i terytoria w okresie przejściowym (pomoc publiczna)	
Kraje najmniej rozwinięte	Inne kraje o niskim dochodzie (DNB na mieszkańca < 745 USD w 2001 r.)	Kraje o średnim dochodzie, dolna część (DNB na mieszkańca 746–2 975 USD w 2001 r.)	Kraje o średnim dochodzie, górna część (DNB na mieszkańca 2 976–9 205 USD w 2001 r.)	Kraje o wysokim dochodzie (DNB na mieszkańca > 9 206 USD w 2001 r.)	Kraje Europy Centralnej i Wschodniej/Nowe niepodległe państwa byłego Związku Radzieckiego	Kraje i terytoria bardziej rozwinięte
Afganistan Angola Bangladesz Benin Bhutan Burkina Faso Burundi Czad Dżibouti Erytrea Etiopia Gambia Gwinea Gwinea-Bissau Gwinea Równikowa Haiti Jemen Kambodża Kiribati Komory Kongo, Rep. Dem. Laos Lesotho Liberia Madagaskar Malawi Malediwy Mali Mauretania Mozambik Myanmar Nepal Niger Rwanda Salomona, Wyspy Samoa Senegal Sierra Leone Somalia Sudan Środkowoafrykańska, Republika Świętego Tomasza i Książęca, Wyspy Tanzania Timor Wschodni Togo Tuvalu Uganda Vanuatu Zambia Zielonego Przylądka, Wyspy	Armenia (*) Azerbejdżan (*) Ghana Gruzja (*) Indie Indonezja Kamerun Kenia Kirgiska, Rep. (*) Kongo, Rep. Korea, Rep. Dem. Mołdowa (*) Mongolia Nikaragua Nigeria Pakistan Papua-Nowa Gwinea Tadżykistan (*) Uzbekistan (*) Wietnam Wybrzeże Kości Słoniowej Zimbabwe	Afryka Południowa Albania (*) Algieria Autonomia Palestyńska Belize Boliwia Bośnia i Hercegowina Chiny Dominikana Egipt Ekwador Fidżi Filipiny Gujana Gwatemala Honduras Irak Iran Jamajka Jordania Kazachstan (*) Kolumbia Kuba Macedonia (była Republika Jugosłowiańska) Maroko Marshalla, Wyspy Mikronezja, Państwa stowarzyszone Namibia Niue Paragwaj Peru Serbia i Czarnogóra Sri Lanka St-Vincent & Grenadina Surinam Swaziland Syria Tajlandia Tokelau (*) Tonga Tunezja Turcja Turkmenistan (*) Wallis i Futuna (**)	Botswana Brazylia Chile Chorwacja Cooka, Wyspy Dominika Gabon Grenada Kostaryka Liban Malezja Mauritius Mayotte (**) Nauru Panama Św. Heleny i (**) Św. Łucji, Wyspy Wenezuela	Bahrajn	Białoruś (*) Bułgaria (*) Estonia (*) Litwa (*) Łotwa (*) Polska (*) Republika Czeska (*) Republika Słowacka (*) Rosja (*) Rumunia (*) Ukraina (*) Węgry (*)	Antyle Holenderskie (*) Aruba (**) Bahama Bermudy (**) Brunei Cypr Dziewicze Wyspy (Wielka Brytania) (**) Falklandy (**) Gibraltar (**) Hongkong, Chiny (*) Izrael Kajmany (**) Katar Korea Kuwejt Libia Makao (**) Malta Nowa Kaledonia (**) Polinezja Francuska (**) Singapur Słowenia Taipei chińskie Zjednoczone Emiraty Arabskie

(*) Kraje Europy Centralnej i Wschodniej i nowe państwa niepodległe byłego Związku Radzieckiego.

(**) Terytorium.

ZAŁĄCZNIK III

**LISTA CZŁONKÓW KOMITETU POMOCY ROZWOJOWEJ ORGANIZACJI
WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ I ROZWOJU (OECD/DAC)**

Australia, Austria, Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Japonia, Kanada, Komisja Europejska, Luksemburg, Niemcy, Niderlandy, Nowa Zelandia, Norwegia, Portugalia, Stany Zjednoczone Ameryki, Szwecja, Szwajcaria, Włochy, Zjednoczone Królestwo.

ZAŁĄCZNIK IV

Wyjątki z zalecenia w sprawie odejścia od wiązania pomocy rozwojowej dla krajów najmniej rozwiniętych, przedstawione przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC) w marcu 2001 r.

II. Wprowadzenie w życie**a) Zasięg**

7. Odejście od wiązania pomocy jest procesem skomplikowanym. Konieczne jest stosowanie różnych strategii w odniesieniu do różnych kategorii zagranicznej pomocy rozwojowej, tak więc działania członków odnośnie do wprowadzania w życie zalecenia będą się różnić, jeśli chodzi o ich zakres i harmonogram. Mając to na uwadze, członkowie DAC w możliwie największym zakresie odejdą od wiązania zagranicznej pomocy rozwojowej dla krajów najmniej rozwiniętych, zgodnie z kryteriami i procedurami określonymi w niniejszym zaleceniu:
 - i) Członkowie DAC zgadzają się na odejście od wiązania pomocy dla krajów najmniej rozwiniętych, począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r., w następujących dziedzinach: wsparcie dla bilansu płatniczego i dostosowań strukturalnych; umorzenie długów; pomoc dla programów sektorowych i wielosektorowych; pomoc dla projektów inwestycyjnych; pomoc dla importu i towarów; kontrakty dotyczące usług handlowych oraz zagraniczna pomoc rozwojowa dla organizacji pozarządowych w zakresie działań związanych z powyższym;
 - ii) w zakresie współpracy technicznej dotyczącej inwestycji i niezależnej współpracy technicznej, uznaje się, że na politykę członków DAC będzie miało wpływ znaczenie utrzymania poczucia zaangażowania narodowego w kraju udzielającym pomocy, równoległe z dążeniem do wykorzystania ekspertyzy istniejącej w kraju partnerskim, biorąc jednocześnie pod uwagę cele i zasady niniejszego zalecenia. Niezależna współpraca finansowa nie jest przedmiotem niniejszego zalecenia;
 - iii) jeśli chodzi o pomoc żywnościową, uznaje się, że na politykę członków DAC będą miały wpływ dyskusje i umowy zawierane na innych forach międzynarodowych, zajmujących się dostarczaniem pomocy żywnościowej, biorąc jednocześnie pod uwagę cele i zasady niniejszego zalecenia.
8. Niniejsze zalecenie nie dotyczy działań, których wartość nie przekracza 700 000 SDR (130 000 SDR w przypadku współpracy technicznej dotyczącej inwestycji).

DECYZJA NR 2113/2005/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 14 grudnia 2005 r.****zmieniająca decyzję nr 2256/2003/WE celem przedłużenia na rok 2006 programu rozpowszechniania dobrych praktyk i monitorowania wdrażania technologii teleinformatycznych (ICT)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 157 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 2256/2003/WE ⁽³⁾ utworzono program MODINIS, mający na celu monitorowanie planu działań eEurope 2005, rozpowszechnianie dobrych praktyk oraz poprawę bezpieczeństwa informacji i sieci w okresie od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2005 r.
- (2) Decyzja nr 2256/2003/WE została zmieniona decyzją nr 787/2004/WE dostosowującą kwoty referencyjne w celu uwzględnienia rozszerzenia Unii Europejskiej.
- (3) W rezolucji z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie przyszłości technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) ⁽⁴⁾ Rada zwróciła się do Komisji o rozpoczęcie prac przygotowawczych nad kontynuacją planu działań eEurope 2005, co stanowić ma istotny element nowego programu na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego po roku 2005.
- (4) Komunikat Komisji z dnia 19 listopada 2004 r. zatytułowany „Wyzwania stojące przed Europejskim Społeczeństwem Informacyjnym po roku 2005” zawiera analizę wyzwań, jakie należy podjąć w europejskiej strategii na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego do roku 2010. W komunikacie przedstawiono argumenty za szerszym stosowaniem ICT oraz za ciągłym uwzględnianiem związanych z nimi kwestii w prowadzonej polityce, co

wiąże się z koniecznością monitorowania i wymiany dobrych praktyk. Komunikat ten stanowił punkt wyjścia dla rozważań, które doprowadziły do przyjęcia w roku 2005 nowej inicjatywy na rzecz społeczeństwa informacyjnego, która wejdzie w życie w roku 2006.

- (5) W komunikacie Komisji na wiosenny szczyt Rady Europejskiej z dnia 2 lutego 2005 r., zatytułowanym „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – nowy początek strategii lizbońskiej”, ogłoszono nową inicjatywę zatytułowaną „i2010: Europejskie Społeczeństwo Informacyjne”, której celem jest stymulowanie wdrażania ICT.
- (6) W komunikacie Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r. zatytułowanym „i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia” nakreślono najważniejsze priorytety polityki w ramach pięcioletniej strategii wspierania otwartej i konkurencyjnej gospodarki cyfrowej. Dialog z podmiotami zainteresowanymi i Państwami Członkowskimi będzie nadal wspierany przez promowanie wymiany dobrych praktyk i monitorowanie wdrażania usług wykorzystujących ICT, szczególnie w kontekście otwartej metody koordynacji.
- (7) We wniosku dotyczącym decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) proponuje się utworzenie ramowego programu działań Wspólnoty w zakresie konkurencyjności i innowacji, obejmującego lata 2007–2013 i integrującego poszczególne środki wspólnotowe na rzecz przedsiębiorczości, małych i średnich przedsiębiorstw, konkurencyjności przemysłu, innowacji, technologii teleinformatycznych, technologii środowiskowych oraz inteligentnej energii, w tym środki przewidziane decyzją nr 2256/2003/WE.
- (8) Rozporządzenie (WE) nr 808/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczące statystyk Wspólnoty w sprawie społeczeństwa informacyjnego ⁽⁵⁾ ustanawia wspólne ramy systematycznego przygotowywania statystyk Wspólnoty dotyczących społeczeństwa informacyjnego. Statystyki te uwzględniają informacje wymagane w celu prowadzenia analizy porównawczej inicjatywy eEurope i są istotne w procesie tworzenia wskaźników strukturalnych wykorzystywanych do śledzenia wyników osiągniętych przez Państwa Członkowskie oraz konieczne w celu stworzenia jednolitej podstawy analiz dotyczących społeczeństwa informacyjnego.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 27 października 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 1 grudnia 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.2003, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 787/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 12).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 62 z 12.3.2005, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 49.

- (9) W okresie 12 miesięcy pomiędzy zakończeniem planu działań eEurope 2005 a planowanym uruchomieniem programu ramowego w roku 2007, konieczne będzie monitorowanie i wspieranie wdrażania ICT we wszystkich dziedzinach gospodarki, poprzez kontynuowanie analizy porównawczej i statystycznej w oparciu o wskaźniki strukturalne oraz poprzez wymianę najlepszych praktyk. Działania w zakresie analizy porównawczej, dobrych praktyk i koordynacji polityki podejmowane w ramach programu w roku 2006 przyczynią się do osiągnięcia celów określonych w wymienionych powyżej komunikatach Komisji z dnia 2 lutego 2005 r. i dnia 1 czerwca 2005 r.
- (10) Mechanizmy monitorowania i wymiany doświadczeń, a także działania w zakresie analizy porównawczej, wymiany dobrych praktyk oraz analizy gospodarczych i społecznych następstw społeczeństwa informacyjnego powinny być kontynuowane w roku 2006, aby umożliwić osiągnięcie celów określonych w komunikacie Komisji z dnia 2 lutego 2005 r., mającym na celu stymulowanie wdrażania ICT w ramach kontynuacji planu eEurope, oraz osiągnięcie celów określonych w komunikacie Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r.
- (11) Decyzja nr 2256/2003/WE powinna w związku z tym zostać zmieniona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji nr 2256/2003/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 1a

1. W ramach programu na rok 2006 kontynuuje się monitorowanie wdrażania i wykorzystania technologii teleinformatycznych (ICT) we wszystkich dziedzinach gospodarki oraz rozpowszechnianie dobrych praktyk. Program ten służy realizacji następujących celów:

- a) monitorowanie rezultatów osiąganych przez Państwa Członkowskie oraz porównywanie ich ze światową czołówką, w miarę możliwości przy wykorzystaniu oficjalnych statystyk;
- b) wspieranie wysiłków Państw Członkowskich w zakresie stymulowania stosowania ICT na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, poprzez analizę dobrych praktyk oraz uzupełnianie współdziałanie w zakresie rozwijania mechanizmów wymiany doświadczeń;

- c) analiza gospodarczych i społecznych następstw społeczeństwa informacyjnego w celu ułatwienia dyskusji o kierunkach działań, w szczególności w zakresie konkurencyjności, wzrostu i zatrudnienia oraz integracji społecznej.

2. Podejmowane w ramach programu działania mają charakter ponadsektorowy i uzupełniają działania Wspólnoty w innych dziedzinach. Żadne z tych działań nie powiela prac realizowanych w tych dziedzinach w ramach innych programów wspólnotowych. Podejmowane w ramach przedmiotowego programu działania w zakresie analizy porównawczej, dobrych praktyk i koordynacji polityki przyczyniają się do osiągnięcia celów określonych w komunikacie Komisji na wiosenny szczyt Rady Europejskiej z dnia 2 lutego 2005 r., zatytułowanym »Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – nowy początek strategii lizbońskiej«, którego celem jest stymulowanie wdrażania technologii ICT w ramach kontynuacji planu eEurope, w szczególności w zakresie promowania dostępu szerokopasmowego, oraz e-Rządu, e- Biznesu, e-Zdrowia i e-Kształcenia, a także do osiągnięcia celów określonych w komunikacie Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r. zatytułowanym »i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia«, wspierającym otwartą i konkurencyjną gospodarkę cyfrową.

3. Program ten zapewnia także wspólne ramy dla uzupełniającego współdziałania na poziomie europejskim poszczególnych poziomów krajowych, regionalnych i lokalnych.;"

- 2) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 2a

Dla osiągnięcia celów określonych w art. 1a podejmowane są następujące rodzaje działań:

- a) Działanie 1

Monitorowanie i porównanie osiągnięć:

— gromadzenie i analiza danych na podstawie wskaźników analizy porównawczej określonych w rezolucji Rady z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie wdrażania planu działań eEurope 2005, w tym, w razie potrzeby, wskaźników regionalnych, oraz na podstawie wskaźników określonych w rozporządzeniu (WE) nr 808/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczącym statystyk Wspólnoty w sprawie społeczeństwa informacyjnego (*);

- b) Działanie 2

Rozpowszechnianie dobrych praktyk:

— badania mające na celu określenie dobrych praktyk na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, przyczyniające się do udanego wdrażania ICT we wszystkich obszarach gospodarki,

- wspieranie specjalistycznych konferencji, seminariów i warsztatów oraz działań w zakresie rozpowszechniania i przekazywania informacji w ramach realizacji celów określonych w komunikacie Komisji na wiosenny szczyt Rady Europejskiej z dnia 2 lutego 2005 r., zatytułowanym »Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – nowy początek strategii lizbońskiej«, którego celem jest stymulowanie wdrażania technologii ICT w ramach kontynuacji planu eEurope, oraz w komunikacie Komisji z dnia 1 czerwca 2005 r. zatytułowanym »i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia«, wspierającym otwartą i konkurencyjną gospodarkę cyfrową, w celu promowania współpracy oraz wymiany doświadczeń i dobrych praktyk, określonych w art. 1a ust. 1 lit b);

c) Działanie 3

Analiza i dyskusja strategiczna:

- wspieranie prac ekspertów w dziedzinie społeczeństwa i gospodarki w celu dostarczenia Komisji informacji w odniesieniu do przyszłościowej analizy polityki.

(*) Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 49.;

- 3) w art. 4 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.

Ramy finansowe dla wdrożenia niniejszego programu ustala się niniejszym na 30 160 000 EUR”

- 4) załącznik zastępuje się tekstem zawartym w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 grudnia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
C. CLARKE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Wieloletni program monitorowania działań w ramach inicjatywy eEurope, rozpowszechniania dobrych praktyk oraz poprawy bezpieczeństwa sieci i informacji (MODINIS)**Orientacyjny podział wydatków w latach 2003–2005**

Odsetek całości budżetu dla danej kategorii i roku				
	2003	2004	2005	Razem 2003–2005
Działanie 1 – monitorowanie i porównanie osiągnięć	12 %	14 %	14 %	40 %
Działanie 2 – rozpowszechnianie dobrych praktyk	8 %	10 %	12 %	30 %
Działanie 3 – analizy i dyskusje strategiczne	2 %	3 %	3 %	8 %
Działanie 4 – poprawa bezpieczeństwa sieci i informacji	17 %	5 %	0 %	22 %
Odsetek całości	39 %	32 %	29 %	100 %

Orientacyjny podział wydatków w roku 2006

Odsetek całości budżetu dla danej kategorii i roku	
	2006
Działanie 1 – monitorowanie i porównanie osiągnięć	55 %
Działanie 2 – rozpowszechnianie dobrych praktyk	30 %
Działanie 3 – analizy i dyskusje strategiczne	15 %
Działanie 4 – poprawa bezpieczeństwa sieci i informacji	0 %
Odsetek całości	100 %

DYREKTYWA 2005/82/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 14 grudnia 2005 r.****uchylająca dyrektywę 90/544/EWG Rady w sprawie pasm częstotliwości wyznaczonych dla skoordynowanego wprowadzenia paneuropejskiego naziemnego publicznego radiowego systemu przywoławczego we Wspólnocie****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾:uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 90/544/EWG ⁽⁴⁾ nałożyła na Państwa Członkowskie obowiązek wyznaczenia do dnia 31 grudnia 1992 r. czterech kanałów w paśmie radiowym 169,4 do 169,8 MHz dla paneuropejskiego naziemnego publicznego radiowego systemu przywoławczego (dalej zwanego „ERMES”) i przygotowania, tak szybko, jak to możliwe, planów umożliwiających paneuropejskiemu publicznemu radiowemu systemowi przywoławczemu zajęcie całego pasma 169,4 do 169,8 MHz, w zależności od zapotrzebowania rynku.

(2) Wykorzystanie pasma 169,4 do 169,8 MHz przez ERMES zmalało lub nawet całkiem ustało we Wspólnocie, tak że pasmo to nie jest obecnie skutecznie wykorzystywane przez ERMES i mogłoby zostać lepiej wykorzystane do innych potrzeb polityki Wspólnoty.

(3) Decyzja nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽⁵⁾ ustanowiła wspólnotową politykę i ramy prawne dla zapewnienia koordynacji koncepcji politycznych, a w odpowiednich przypadkach zharmonizowała warunki dostępności i skutecznego korzystania z pasm spektrum radiowego koniecznych do utworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Decyzja ta pozwala Komisji przyjąć techniczne środki wykonawcze w celu zapewnienia zharmonizowanych warunków dostępności i skutecznego wykorzystania pasma.

(4) Ponieważ pasmo 169,4 do 169,8 MHz jest właściwe dla zastosowań służących osobom upośledzonym lub niepełnosprawnym oraz biorąc pod uwagę to, że promowanie takich zastosowań jest jednym z celów polityki wspólnotowej wraz z ogólnym celem zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego, Komisja na mocy art. 4 ust. 2 decyzji o spektrum radiowym upoważniła Europejską Konferencję Administracji Pocztowych i Telekomunikacyjnych (dalej zwaną „CEPT”) do zbadania m.in. zastosowań związanych z pomocą dla osób niepełnosprawnych.

(5) Zgodnie z upoważnieniem CEPT opracowała nowy plan częstotliwości i rozkładu kanałów umożliwiający dzielenie pasma przez sześć typów preferowanych zastosowań do celów różnych potrzeb polityki Wspólnoty.

(6) Z tych powodów oraz zgodnie z celami decyzji o spektrum radiowym dyrektywa 90/544/EWG powinna zostać uchylona,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 27 października 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 17 listopada 2005 r. po nieobowiązkowej konsultacji (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 1 grudnia 2005 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.1990, str. 28.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 3

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Niniejszym uchyla się dyrektywę 90/544/EWG ze skutkiem od dnia 27 grudnia 2005 r.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 grudnia 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dniu dniem jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. CLARKE

Przewodniczący

DYREKTYWA 2005/84/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 14 grudnia 2005 r.**

zmieniająca po raz dwudziesty drugi dyrektywę Rady 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (ftalany w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 14 Traktatu ustanawia obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału.
- (2) Rozwój rynku wewnętrznego powinien przynieść poprawę jakości życia, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. Niniejsza dyrektywa jest zgodna z wymogiem zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia i ochrony konsumentów przy definiowaniu i realizacji wszystkich polityk i działań Wspólnoty.
- (3) Stosowanie niektórych ftalanów w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci wykonanych z materiału z dodatkiem plastifikatorów lub zawierających części wykonane z materiału z dodatkiem plastifikatorów powinno być zabronione, ponieważ obecność niektórych ftalanów stanowi lub może potencjalnie stanowić ryzyko dla zdrowia dzieci. Zabawki i artykuły pielęgnacyjne dla dzieci, które mogą być brane do ust, pomimo że nie są przeznaczone do tego celu, mogą w pewnych okolicznościach stanowić ryzyko dla zdrowia małych dzieci, jeżeli wykonane są z materiału z dodatkiem plastifikatorów lub zawierają części wykonane z materiału z dodatkiem plastifikatorów, który zawiera niektóre ftalany.
- (4) Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska (SCTEE), z którym skonsultowała się Komisja, przedstawił opinie w sprawie ryzyka stwarzanego dla zdrowia przez te ftalany.

- (5) Zalecenie Komisji 98/485/WE z dnia 1 lipca 1998 r. w sprawie artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci i zabawek przeznaczonych do brania do ust przez dzieci do lat trzech, wytworzonych z miękkiego PVC zawierającego niektóre ftalany ⁽⁴⁾, wezwało Państwa Członkowskie do podjęcia działań w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia dzieci w odniesieniu do tych produktów.
- (6) Od 1999 r. stosowanie sześciu ftalanów w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci przeznaczonych do brania do ust przez dzieci do lat trzech podlega tymczasowemu zakazowi na poziomie Unii Europejskiej w następstwie przyjęcia decyzji Komisji 1999/815/WE ⁽⁵⁾ w ramach dyrektywy Rady 92/59/EWG z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽⁶⁾. Okres obowiązywania tej decyzji jest regularnie przedłużany.
- (7) Przyjęte już przez niektóre Państwa Członkowskie ograniczenia dotyczące wprowadzania do obrotu zabawek i artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci ze względu na fakt, że zawierają one ftalany, bezpośrednio ograniczają możliwość stworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Dlatego też konieczne jest zbliżenie przepisów ustawowych Państw Członkowskich w tej dziedzinie, a co za tym idzie dokonanie zmiany załącznika I do dyrektywy 76/769/EWG ⁽⁷⁾.
- (8) W przypadkach gdy ocena naukowa nie pozwala na określenie z wystarczającą pewnością ryzyka, powinno się stosować zasadę ostrożności w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia, w szczególności w odniesieniu do dzieci.
- (9) Dzieci, których organizm ciągle się rozwija, są szczególnie podatne na działanie substancji toksycznych działających szkodliwie na rozrodczość. Dlatego też powinno się w możliwie najszerszym zakresie ograniczyć narażanie dzieci na działanie wszelkich dających się w praktyce uniknąć źródeł emisji tych substancji, pochodzących w szczególności z artykułów, które dzieci biorą do ust.

⁽¹⁾ Dz.U. C 116 E z 26.4.2000, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 z 26.4.2000, str. 59.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2000 r. (Dz.U. C 121 z 24.4.2001, str. 410), wspólne stanowisko Rady z dnia 4 kwietnia 2005 r. (Dz.U. C 144 E z 14.6.2005, str. 24), stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 listopada 2005 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 35.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 315 z 9.12.1999, str. 46. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/781/WE (Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 35).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 24. Dyrektywa uchylona dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/98/WE (Dz.U. L 305 z 1.10.2004, str. 63).

- (10) Przy ocenie ryzyka i/lub w ramach dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁽¹⁾, ftalan di (2-etyloheksylu) (DEHP), ftalan dibutyłu (DBP) i ftalan benzylu-butyłu (BBP) zostały uznane za substancje działające szkodliwie na rozrodczość i tym samym sklasyfikowane jako substancje działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 2.
- (11) W odniesieniu do ftalanu diizononylu (DINP), ftalanu diizodecylu (DIDP) i ftalanu dioktylu (DNOP) albo brak jest informacji naukowych, albo są one sprzeczne, jednak nie można wykluczyć, że substancje te stanowią potencjalne ryzyko, jeżeli są stosowane w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci, które z definicji są dla nich produkowane.
- (12) Niejasności w ocenie narażenia na działanie tych ftalanów, takie jak czas, przez jaki dzieci trzymają artykuły w ustach, oraz narażenie na działanie emisji pochodzących z innych źródeł, wymagają wzięcia pod uwagę względów ostrożności. Dlatego też powinny zostać wprowadzone ograniczenia w stosowaniu tych ftalanów w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci oraz we wprowadzaniu takich artykułów do obrotu. Niemniej jednak, w celu zachowania proporcjonalności, ograniczenia w odniesieniu do DINP, DIDP i DNOP powinny być mniej surowe niż te proponowane w odniesieniu do DEHP, DBP i BBP.
- (13) Komisja powinna dokonać przeglądu innych zastosowań artykułów wykonanych z materiału z dodatkiem plastyfikatorów lub zawierających części wykonane z materiału z dodatkiem plastyfikatorów, które mogą stanowić ryzyko dla ludzi, w szczególności tych stosowanych w produktach medycznych.
- (14) Zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie zasady ostrożności środki stosowane na podstawie tej zasady powinny podlegać przeglądowi w świetle nowych informacji naukowych.
- (15) Komisja we współpracy z organami Państw Członkowskich odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkiem zabawek i artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci oraz po zasięgnięciu opinii właściwych organizacji producentów i importerów powinna monitorować stosowanie ftalanów i innych substancji jako plastyfikatorów w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci.
- (16) Do celów dyrektywy 76/769/EWG należy zdefiniować pojęcie „artykułów pielęgnacyjnych dla dzieci”.
- (17) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁾ zachęca się Państwa Członkowskie do sporządzania, do ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.
- (18) Komisja dokona przeglądu stosowania ftalanów wymienionych w załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG w innych produktach, gdy zostanie przeprowadzona ocena ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje⁽³⁾.
- (19) Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego ustanawiającego minimalne wymagania dla ochrony pracowników zawarte w dyrektywie Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy⁽⁴⁾ oraz w poszczególnych, opartych na niej dyrektywach, w szczególności w dyrektywie Rady 90/394/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy⁽⁵⁾ i dyrektywie Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym z czynnikami chemicznymi w miejscu pracy⁽⁶⁾.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 76/769/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 3 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) »artykuły pielęgnacyjne dla dzieci« oznaczają wszelkie produkty przeznaczone do ułatwienia snu, odpoczynku, higieny, karmienia dzieci lub ssania przez nie.”
- 2) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 1. Dyrektywa uchylona dyrektywą 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 50).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11.

⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

Artykuł 2

Najpóźniej do dnia 16 stycznia 2010 r. Komisja podda ponownej ocenie środki przewidziane w dyrektywie 76/769/EWG zmienionej niniejszą dyrektywą w świetle nowych informacji naukowych dotyczących substancji wymienionych w załączniku do niniejszej dyrektywy i ich substytutów oraz, jeżeli będzie to uzasadnione, środki te zostaną odpowiednio zmienione.

Artykuł 3

1. Do dnia 16 lipca 2006 r. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie informują o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 16 stycznia 2007 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 grudnia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
C. CLARKE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 76/769/EWG dodaje się następujące punkty:

„[XX.] Następujące ftalany (lub inne numery CAS i EINECS odpowiadające tym substancjom): ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP) nr CAS: 117-81-7 nr EINECS: 204-211-0 ftalan dibutylu (DBP) nr CAS: 84-74-2 nr EINECS: 201-557-4 ftalan benzylu-butylu (BBP) nr CAS: 85-68-7 nr EINECS: 201-622-7	Nie mogą być stosowane jako substancje lub składniki preparatów, w stężeniu większym niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastifikatorów, w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci. Takie zabawki i artykuły pielęgnacyjne dla dzieci zawierające te ftalany w stężeniu przekraczającym powyższy limit nie mogą być wprowadzane do obrotu.
[XXa.] Następujące ftalany (lub inne numery CAS i EINECS odpowiadające tym substancjom): ftalan diizononylu (DINP) nr CAS: 28553-12-0 i 68515-48-0 nr EINECS: 249-079-5 i 271-090-9 ftalan diizodecylu (DIDP) nr CAS: 26761-40-0 i 68515-49-1 nr EINECS: 247-977-1 i 271-091-4 ftalan dioktylu (DNOP) nr CAS: 117-84-0, nr EINECS: 204-214-7	Nie mogą być stosowane jako substancje lub składniki preparatów, w stężeniu większym niż 0,1 % w stosunku do masy materiału z dodatkiem plastifikatorów, w zabawkach i artykułach pielęgnacyjnych dla dzieci, które mogą być przez nie brane do ust. Takie zabawki i artykuły pielęgnacyjne dla dzieci zawierające te ftalany w stężeniu przekraczającym powyższy limit nie mogą być wprowadzane do obrotu.”

DYREKTYWA 2005/88/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 14 grudnia 2005 r.****zmieniająca dyrektywę 2000/14/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2000/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ była przedmiotem przeglądu dokonanego przez grupę roboczą ds. urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń powołaną przez Komisję.
- (2) W swoim sprawozdaniu z dnia 8 lipca 2004 r. ta grupa robocza stwierdziła, że stosowanie pewnej liczby progów poziomu hałasu z etapu II, które mają obowiązywać od 3 stycznia 2006 r., nie jest technicznie wykonalne. Jednakże celem nie było nigdy ograniczenie wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku urządzeń jedynie na podstawie wykonalności technicznej.
- (3) W związku z tym konieczne jest zapewnienie, że pewne typy urządzeń wymienione w art. 12 dyrektywy 2000/14/WE, które nie będą w stanie zostać dostosowane do progów poziomu hałasu z etapu II do dnia 3 stycznia 2006 r. jedynie z powodów technicznych, po tym dniu nadal będą mogły być wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku.
- (4) Doświadczenia pierwszych pięciu lat stosowania dyrektywy 2000/14/WE pokazały, że potrzeba więcej czasu dla spełnienia wymogów określonych w jej art. 16 i 20 oraz uwidoczniły potrzebę dokonania przeglądu tej dyrektywy

w celu wprowadzenia do niej ewentualnych zmian, szczególnie w odniesieniu do określonych w niej progów poziomu hałasu z etapu II. W związku z tym konieczne jest przedłużenie o dwa lata terminu złożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania na temat doświadczeń Komisji w zakresie wprowadzania w życie i stosowania dyrektywy 2000/14/WE, o którym mowa w art. 20 ust. 1 tej dyrektywy.

- (5) Artykuł 20 ust. 3 dyrektywy 2000/14/WE przewiduje składanie przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczącego tego, czy i w jakim zakresie postęp techniczny pozwala zredukować wartości dopuszczalne dla kosiarek gazonowych i przycinarek do trawnika/przycinarek krawędziowych do trawnika. W związku z tym, że wymogi zawarte w art. 20 ust. 1 tej dyrektywy są surowsze niż wymogi zawarte w art. 20 ust. 3 oraz w celu uniknięcia powielania wysiłków, stosowne jest włączenie tego typu urządzeń do ogólnego sprawozdania, o którym mowa w art. 20 ust. 1 tej dyrektywy. Wobec powyższego, obowiązek przygotowywania osobnego sprawozdania wynikający z art. 20 ust. 3 tej dyrektywy powinien zostać zniesiony.
- (6) Z uwagi na fakt, iż cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie stałego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez wymóg, aby urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń były zgodne ze zharmonizowanymi przepisami w sprawie poziomu hałasu w środowisku, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiar i skutki proponowanego działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu, ponieważ jej zakres stosowania jest ograniczony do tych typów urządzeń, dla których osiągnięcie zgodności z progami poziomu hałasu z etapu II nie jest obecnie możliwe z powodów technicznych..
- (7) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁴⁾ zachęca się Państwa Członkowskie do sporządzania oraz do opublikowania, do ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie przedstawiają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji.
- (8) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić dyrektywę 2000/14/WE,

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 27 października 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 grudnia 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 3.7.2000 r., str. 1.

⁽⁴⁾ Dz. U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2000/14/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) tabelę w art. 12 zastępuje się poniższą tabelą:

„Typ urządzenia	Zainstalowana moc netto P (w kW) Moc elektryczna P_{el} w kW ⁽¹⁾ Masa urządzenia m w kg Szerokość cięcia L w cm	Dopuszczalny poziom mocy akustycznej w dB/1 pW	
		Etap I począwszy od dnia 3 stycznia 2002 r.	Etap II począwszy od dnia 3 stycznia 2006 r.
Maszyny do zagęszczania (walce wibracyjne, płyty wibracyjne, ubijaki wibracyjne)	$P \leq 8$	108	105 ⁽²⁾
	$8 < P \leq 70$	109	106 ⁽²⁾
	$P > 70$	$89 + 11 \lg P$	$86 + 11 \lg P$ ⁽²⁾
Spycharki gąsienicowe, ładowarki gąsienicowe, koparko-ładowarki gąsienicowe	$P \leq 55$	106	103 ⁽²⁾
	$P > 55$	$87 + 11 \lg P$	$84 + 11 \lg P$ ⁽²⁾
Spycharki kołowe, ładowarki kołowe, koparko-ładowarki kołowe, wywrotki, równiarki, ugniatarki wysypiskowe typu ładowarkowego Wózki podnośnikowe napędzane silnikiem spalinowym z przeciwwagą, żurawie samojezdne, maszyny do zagęszczania (walce niewibracyjne), maszyny do wykańczania nawierzchni, hydraulicznie napędzane zagęszczarki	$P \leq 55$	104	101 ⁽²⁾ ⁽³⁾
	$P > 55$	$85 + 11 \lg P$	$82 + 11 \lg P$ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Koparki, podnośniki budowlane do transportu towarów, wciągarki budowlane redlice motorowe	$P \leq 15$	96	93
	$P > 15$	$83 + 11 \lg P$	$80 + 11 \lg P$
Ręczne kruszarki do betonu i młoty mechaniczne	$m \leq 15$	107	105
	$15 < m < 30$	$94 + 11 \lg m$	$92 + 11 \lg m$ ⁽²⁾
	$m \geq 30$	$96 + 11 \lg m$	$94 + 11 \lg m$
Żurawie wieżowe		$98 + \lg P$	$96 + \lg P$
Prądnice spawalnicze i agregaty prądotwórcze	$P_{el} \leq 2$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
	$2 < P_{el} \leq 10$	$98 + \lg P_{el}$	$96 + \lg P_{el}$
	$10 > P_{el}$	$97 + \lg P_{el}$	$95 + \lg P_{el}$
Sprężarki	$P \leq 15$	99	97
	$P > 15$	$97 + 2 \lg P$	$95 + 2 \lg P$
Kosiarki gazonowe Przycinarki do trawnika/przycinarki krawędziowe do trawnika	$L \leq 50$	96	94 ⁽²⁾
	$50 < L \leq 70$	100	98
	$70 < L \leq 120$	100	98 ⁽²⁾
	$L > 120$	105	103 ⁽²⁾

⁽¹⁾ P_{el} dla prądnic spawalniczych: umowny prąd spawania pomnożony razy napięcie obciążające dla najniższej wartości współczynnika bezpieczeństwa podanego przez producenta.

P_{el} dla agregatów prądotwórczych: moc podstawowa zgodnie z ISO 8528-1:1993, pkt 13.3.2.

⁽²⁾ Dane liczbowe dla etapu II są jedynie orientacyjne dla następujących typów urządzeń:

- walce wibracyjne prowadzone,
- płyty wibracyjne (>3kW),
- ubijaki wibracyjne,
- spycharki (gąsienicowe),
- ładowarki (gąsienicowe > 55 kW),
- wózki podnośnikowe z przeciwwagą napędzane silnikiem spalinowym,
- wykańczarki do nawierzchni wyposażone w listwę do zagęszczania,
- ręczne kruszarki do betonu napędzane silnikiem spalinowym i młoty mechaniczne ($15 < m < 30$),
- kosiarki gazonowe i przycinarki do trawnika/przycinarki krawędziowe do trawnika.

Ostateczne dane będą zależały od zmiany dyrektywy wynikającej ze sprawozdania przewidzianego w art. 20 ust. 1. W przypadku braku takiej zmiany, dane dla etapu I będą stosowane dla etapu II.

⁽³⁾ W przypadku jednosilnikowych żurawi samojezdnych dane z etapu I mają zastosowanie do dnia 3 stycznia 2008 r. Po tej dacie stosuje się dane z etapu II.

Dopuszczalny poziom mocy akustycznej będzie zaokrąglany w górę lub w dół do najbliższej liczby całkowitej (jeżeli jest to mniej niż 0,5, to liczbę tę należy zaokrąglić w dół; jeśli jest to 0,5 lub więcej, to liczbę tę należy zaokrąglić w górę)."

2) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze, słowa „Najpóźniej do dnia 3 stycznia 2005 r.” zastępuje się słowami „W terminie do dnia 3 stycznia 2007 r.”;

b) skreśla się ust. 3.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 31 grudnia 2005 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie informują o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 3 stycznia 2006 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 grudnia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
C. CLARKE
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 grudnia 2005 r.****w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 169,4-169,8125 MHz we Wspólnocie***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5503)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2005/928/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki widma radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 90/544/EWG z dnia 9 października 1990 r. w sprawie zakresów częstotliwości wyznaczonych dla skoordynowanego wprowadzenia paneuropejskiego lądowego publicznego radiowego systemu przywoławczego we Wspólnocie (tzw. dyrektywa ERMES) ⁽²⁾ została uchylona w dniu 27 grudnia 2005 r. dyrektywą 2005/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Dyrektywa ta nałożyła na Państwa Członkowskie obowiązek wyznaczenia czterech kanałów w zakresie częstotliwości radiowych 169,4 do 169,8 MHz dla paneuropejskiego lądowego publicznego radiowego systemu przywoławczego (dalej zwanego „ERMES”) i umożliwienia jak najszybszego zajęcia przez usługi związane z ERMES całego zakresu 169,4 do 169,8 MHz, w zależności od zapotrzebowania rynku.

(2) Wykorzystanie zakresu 169,4 do 169,8 MHz przez ERMES we Wspólnocie zmalało zdecydowanie lub nawet całkiem ustało, na skutek czego ten zakres nie jest obecnie efektywnie wykorzystywany przez ERMES, a mogłyby zostać lepiej wykorzystane spełniając inne potrzeby polityki Wspólnoty.

(3) Na mocy art. 4 ust. 2 decyzji o spektrum radiowym Komisja udzieliła w dniu 7 lipca 2003 r. mandatu Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (dalej zwanej „CEPT”) do zebrania informacji na temat obecnych i przyszłych możliwych zastosowań zakresu

169,4 do 169,8 MHz, określenia alternatywnych opcji wykorzystania tego zakresu, szczególnie takich, które nie są związane wyłącznie z tradycyjną łącznością elektroniczną. Poproszono CEPT o ocenę, dla każdego możliwego zastosowania, współistnienia różnych zastosowań i możliwości wykorzystywania alternatywnych zakresów częstotliwości, zgodnie z zasadami dyrektywy ramowej. Zakres częstotliwości radiowych, który jest już częściowo zharmonizowany, jest odpowiedni dla niektórych zastosowań związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem rynku wewnętrznego w kilku obszarach polityki Wspólnoty, spośród których niektóre mogą służyć osobom niepełnosprawnym lub wspomagać współpracę w dziedzinach wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w Unii Europejskiej.

(4) Artykuł 8 ust. 4 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽⁴⁾ nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek działania na rzecz interesów obywateli Unii Europejskiej poprzez m.in. zajmowanie się potrzebami określonych grup społecznych, w szczególności osób z upośledzeniem słuchu i osób wymagających pomocy w nagłych przypadkach.

(5) Na podstawie badań technicznych i zebranych informacji, CEPT potwierdziła, że mimo przyjęcia dyrektywy 90/544/EWG wykorzystanie tego zakresu częstotliwości radiowych przez ERMES pozostaje na bardzo ograniczonym poziomie i że zapotrzebowanie na usługi systemów przesyłania wiadomości drogą radiową lub systemów przywoławczych w Europie zmieniło się, ponieważ ich funkcje zostały przejęte przez inne technologie, takie jak systemy krótkich wiadomości tekstowych (SMS) poprzez GSM.

(6) Należy zatem zmienić we Wspólnocie przeznaczenie części zakresu częstotliwości 169,4 do 169,8 MHz dla ERMES, w celu zapewnienia bardziej efektywnego wykorzystania tego zakresu częstotliwości, zachowując jednak jego zharmonizowany charakter.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.1990, str. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 38.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

- (7) Zgodnie z mandatem, CEPT opracowała nowy plan częstotliwości i plan aranżacji kanałów umożliwiający współużytkowanie zakresu częstotliwości 169,4 do 169,8125 MHz przez sześć typów preferowanych zastosowań w celu wypełniania potrzeb różnych obszarów polityki Wspólnoty. Potrzeby te obejmują pomoc poprzez wykorzystanie aparatów słuchowych przez osoby cierpiące na upośledzenie słuchu, dla których zharmonizowane pasmo częstotliwości we Wspólnocie poprawiłoby warunki podróżowania pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz obniżyło ceny sprzętu poprzez ekonomie skali; rozwój rynku wewnętrznego w zakresie systemów alarmowych pomocy socjalnej, które pozwalają osobom starszym lub niepełnosprawnym wysyłać sygnałów alarmowych wzywających pomoc; urządzenia śledzące i odszukujące, które pomagałyby w śledzeniu i odzyskiwaniu skradzionych towarów w całej Wspólnocie; systemy odczytu liczników wykorzystywane przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej zaopatrywania w wodę i prąd; oraz istniejące systemy przywoławcze, takie jak ERMES, jak również prywatne systemy radiowej łączności ruchomej (PMR) do zastosowań tymczasowych, wspomagające obsługę szczególnych doraźnych wydarzeń trwających od kilku dni do kilku miesięcy.
- (8) Wyniki uzyskane w ramach mandatu CEPT, które Komisja uważa za zadowalające, powinny być możliwe do zastosowania we Wspólnocie i wdrożone w Państwach Członkowskich. Aktualne licencje na ERMES i/lub PMR, które nie są zgodne z nowym planem częstotliwości i nowym planem aranżacji kanałów, należy pozostawić bez zmian aż do wygaśnięcia ich ważności lub do momentu, kiedy zastosowania ERMES i/lub PMR będą mogły być przeniesione do odpowiednich zakresów częstotliwości bez nadmiernych obciążeń.
- (9) Umożliwiając dostęp do widma częstotliwości radiowych, należy zastosować możliwie najmniej uciążliwy system licencjonowania, zgodnie z dyrektywą 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽¹⁾, łącznie z rezygnacją z przyznawania indywidualnych praw użytkowania.
- (10) Nie podważając faktu, że potrzeby widmowe określonych polityk mogą wymagać wyznaczenia częstotliwości do wyłącznego wykorzystania, zwykle właściwe jest proponowanie jak najogólniejszych przeznaczeń zakresów częstotliwości radiowych, tak aby sterować ich wykorzystaniem wyłącznie poprzez określanie konkretnych ograniczeń w warunkach ich wykorzystania, takich jak aktywność nadajnika lub poziomy mocy oraz zapewnić – poprzez zharmonizowane normy zgodne z dyrektywą 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽²⁾ – aby sprzęt działający w przeznaczonym widmie częstotliwości radiowych w minimalnym stopniu wykorzystywał widmo radiowe dla uniknięcia szkodliwych zakłóceń.
- (11) Koordynacja kanałów pomiędzy krajami sąsiadującymi w części zakresu 169,4 – 169,8125 MHz przeznaczonej dla urządzeń dużej mocy zostanie zapewniona przez umowy dwu- i wielostronne.
- (12) Aby zapewnić efektywne wykorzystanie zakresu 169,4 – 169,8125 MHz również w dłuższej perspektywie czasowej, administracje powinny kontynuować badania mogące zwiększyć efektywność, w szczególności możliwość wykorzystania określonego pasma ochronnego.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Spektrum Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Przedmiotem niniejszej decyzji jest harmonizacja we Wspólnocie warunków dostępności i efektywnego wykorzystania zakresu częstotliwości radiowych 169,4 – 169,8125 MHz.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „aparat słuchowy” oznacza system łączności radiowej, który zwykle obejmuje jeden lub więcej nadajników radiowych i jeden lub więcej odbiorników radiowych pozwalający osobom cierpiącym na upośledzenie słuchu zwiększyć ich zdolność słyszenia;
- b) „system alarmowy pomocy socjalnej” oznacza niezawodny system i sieć łączności radiowej obejmujące sprzęt przenośny, który umożliwia osobie znajdującej się w niebezpieczeństwie w ograniczonej przestrzeni uruchomienie wezwania pomocy za pomocą prostej czynności;
- c) „system odczytu liczników” oznacza system, który pozwala na zdalną kontrolę stanu, pomiary i serwisowanie przy użyciu urządzeń łączności radiowej;
- d) „system śledzenia i odszukiwania mienia” oznacza system, który umożliwia śledzenie i odszukiwanie towarów, prowadząc do ich odzyskania, składający się zwykle z nadajnika radiowego umieszczonego na przedmiocie, który ma być chroniony oraz odbiornika; może on także obejmować alarm;
- e) „system przywoławczy” oznacza system umożliwiający łączność radiową w jedną stronę pomiędzy nadawcą i odbiorcą, wykorzystujący stację bazową i odbiornik ruchomy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, str. 10. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- f) „prywatna radiowa łączność ruchoma (PMR)” oznacza usługę naziemnej łączności ruchomej wykorzystującą na poziomie urządzenia końcowego tryb pracy simpleks, pół-dupleks lub pełny dupleks, zapewniającą łączność zamkniętej grupie użytkowników.

Artykuł 3

Zastosowania zharmonizowane

1. Zakres 169,4 – 169,8125 MHz dzieli się na część dla małej mocy i część dla dużej mocy. Plan częstotliwości i plan aranżacji kanałów zakresu jest określony w Załączniku do niniejszej decyzji.
2. Część zakresu 169,4 – 169,8125 MHz dla małej mocy przeznaczona jest dla następujących preferowanych zastosowań:
 - a) wyłączne użytkowanie aparatów słuchowych;
 - b) wyłączne użytkowanie systemów alarmowych pomocy socjalnej;
 - c) użytkowanie bez wyłączności systemów odczytu liczników;
 - d) użytkowanie bez wyłączności nadajników małej mocy wykorzystywanych w systemach śledzenia i odszukiwania mienia.
3. Część zakresu 169,4 – 169,8125 MHz dla wysokiej mocy przeznaczona jest dla następujących preferowanych zastosowań:
 - a) nadajników dużej mocy wykorzystywanych w systemach śledzenia;
 - b) istniejących systemów przywoławczych lub systemów przywoławczych przenoszonych z innych kanałów zakresu częstotliwości.
4. Alternatywne zastosowania dla zakresu 169,4 – 169,8125 MHz mogą być wdrażane pod warunkiem, że nie ograniczają zharmonizowanego wdrażania zastosowań preferencyjnych. Tymi alternatywnymi zastosowaniami są:
 - a) aparaty słuchowe użytkowane bez wyłączności w części pasma dla małej mocy;

- b) urządzenia śledzące, przywoławcze, do zastosowań tymczasowych lub prywatna radiowa łączność ruchoma na szczeblu krajowym, w części zakresu dla dużej mocy.

5. Maksymalną moc promieniowywaną w części zakresu 169,4 – 169,8125 MHz dla małej mocy ogranicza się do 0,5 W skutecznej mocy promieniowywania (e.r.p.). Maksymalną aktywność nadajnika dla systemów odczytu liczników oraz śledzenia w części zakresu 169,4 – 169,8125 MHz dla małej mocy ustala się na odpowiednio < 10 % i < 1 %.

6. Wykorzystanie zakresu 169,4 – 169,8125 MHz przez systemy przywoławcze i prywatną radiową łączność ruchomą, na które wydano licencje obowiązujące w dniu notyfikowania niniejszej decyzji i które nie są zgodne z art. 3 ust. 1 do 5, może być kontynuowane do czasu utraty ważności przez wspomniane wyżej licencje.

Artykuł 4

Wejście w życie art. 3

Artykuł 3 wchodzi w życie z dniem 27 grudnia 2005 r.

Artykuł 5

Przeglądy

Państwa Członkowskie dokonują stałych przeglądów wykorzystania zakresu 169,4 – 169,8125 MHz w celu zapewnienia jego efektywnego wykorzystania i informują Komisję o wynikach.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Viviane REDING
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Plan częstotliwości zakresu 169,4 – 169,8125 MHz

Zastosowania małej mocy										Zastosowania dużej mocy															
Szczegółne zastosowania małej mocy				System alarmowy pomocy społecznej	Aparaty słuchowe	System alarmowy pomocy społecznej	„Pasma ochronne”																		
Aparaty słuchowe				Wyłączne zastosowanie						Kanały te można wykorzystywać na szczeblu krajowym dla zastosowań dużej mocy takich jak system przywoławczy, śledzenia, do zastosowań tymczasowych lub PMR															
12,5				12,5	50	12,5	12,5 ⁽¹⁾																		
1a	1b	2a	2b	3a	3b	4a	4b+5+6a	6b+7+8a	8b	9a	9b	10a	10b	11a	11b	12a	12b	13a	13b	14a	14b	15a	15b	16a	16b

Legenda:

1. linia: kategoria zastosowania, tj. zastosowania małej lub dużej mocy;

2. linia: zastosowania preferencyjne:

- Szczegółne zastosowania małej mocy, patrz: art. 3 ust. 2 lit c) i d),
- Systemy powiadamiania, patrz: art. 3 ust. 2 lit b),
- Aparaty słuchowe, patrz: art. 3 ust. 2 lit a),
- System śledzenia i odszukiwania (część wysokiej mocy), patrz: art. 3 ust. 3 lit a),
- System przywoławczy, patrz: art. 3 ust. 3 lit b);

3. linia: zastosowania alternatywne, patrz: art. 3 ust. 4;

4. i 5. linia: odstępy kanałowe (w kHz) i numer kanału.

(1) Ze względu na możliwość wykorzystania każdego kanału dużej mocy do zastosowań tymczasowych. Jednak w celu ułatwienia koordynacji przygranicznej systemy wykorzystujące kanały 25 kHz muszą zachowywać wymagany odstęp kanałowy poczynając od dolnej granicy kanału 9.

Plan aranżacji kanałów dla zakresu 169,4 – 169,8125 MHz

Szerokość kanału 12,5 kHz		Szerokość kanału 25 kHz		Szerokość kanału 50 kHz	
Numer kanału	Środkowa częstotliwość	Numer kanału	Środkowa częstotliwość	Numer kanału	Środkowa częstotliwość
1a	169,406250	1	169,412500		
1b	169,418750			„0”	169,437500
2a	169,431250	2	169,437500		
2b	169,443750				
3a	169,456250	3	169,462500		
3b	169,468750				
4a	169,481250	4	169,487500		
4b	169,493750			„1”	169,512500
5a	169,506250	5	169,512500		
5b	169,518750				
6a	169,531250	6	169,537500		
6b	169,543750			„2”	169,562500
7a	169,556250	7	169,562500		
7b	169,568750				
8a	169,581250	8	169,587500		
8b	169,593750				
12,5 kHz „pasma ochronne”					
9a	169,618750	9	169,62500		
9b	169,631250				
10a	169,643750	10	169,65000		
10b	169,656250				
11a	169,668750	11	169,67500		
11b	169,681250				
12a	169,693750	12	169,70000		
12b	169,706250				
13a	169,718750	13	169,72500		
13b	169,731250				
14a	169,743750	14	169,75000		
14b	169,756250				
15a	169,768750	15	169,77500		
15b	169,781250				
16a	169,793750	16	169,80000		
16b	169,806250				

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy 2005/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zharmonizowanych usług informacji rzecznej (RIS) na śródlądowych drogach wodnych we Wspólnocie

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 255 z dnia 30 września 2005 r.)

Strona 155, art. 5 ust. 2 lit. a) i lit. c):

zamiast:

„2. (...) Ich określenie następuje zgodnie z następującym harmonogramem:

- a) wytyczne RIS do 20 czerwca 2006 r.,
- b) (...),
- c) specyfikacje techniczne dotyczące systemów kontroli ruchu statków do 20 grudnia 2006 r.,”

powinno być:

„2. (...) Ich określenie następuje zgodnie z następującym harmonogramem:

- a) wytyczne RIS do dnia 20 lipca 2006 r.;
 - b) (...);
 - c) specyfikacje techniczne dotyczące systemów kontroli ruchu statków do dnia 20 stycznia 2007 r.”
-